76STE JAARGANG No. 10011 DONDERDAG 8 JANUARI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27 - 29 Telefoon: Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24199

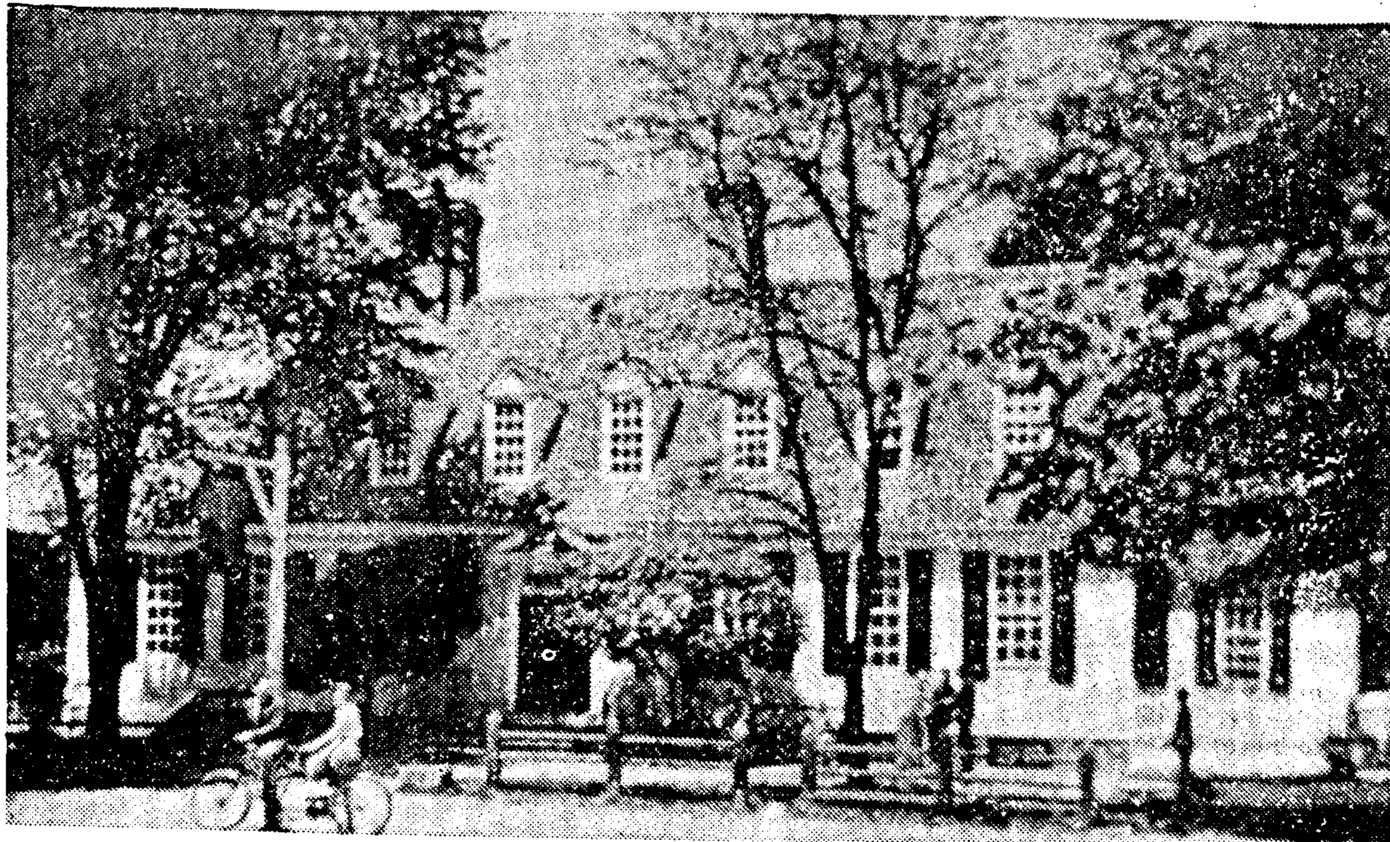
AMERIKA HEEFT HOOG BEZOEK

Het Westerse antwoord op de Russische nota over Berlijn zou aanvankelijk eerst ongeveer op 10 januari aan Moskou gezonden worden, maar men heeft het tijdstip van de verzending vervroegd vanwege het bezoek van een Russische topfunctionaris aan de Verenigde Staten. Toen enkele weken geleden door Moskou bekend gemaakt werd, dat Anastas I. Mikoyan, een vice-premier van de Sovjet-Unie, een bezoek zou brengen aan Washington, achtte men het op het State Department wenselijk, dat Khroesjtsjev een formele repliek gekregen zou hebben op zijn nota van 27 november vóór Mikoyan vertrokken zou zijn. Als men de verzending van de Westerse nota's niet vervroegd had, zou Mikoyan in gesprekken met Dulles en Eisenhower eenvoudig de beweringen van Khroesjtsjev herhaald kunnen hebben en zou er weinig mogelijkheid bestaan tot een min of meer vruchtbaar gesprek over de Berlijnse kwestie. Weliswaar was reeds half december het Westerse standpunt ten aanzien van deze kwestie bekend gemaakt in het slot-communiqué van de Parijse conferentie van de Atlantische Raad, maar van dit document behoefde Moskou officieel geen nota te nemen. Nu kan Mikoyan echter niet meer het onderwerp Berlijn aanroeren zonder in zijn betoog in te gaan op het Westerse tegenvoorstel, dat op 31 december formeel ter kennis is gebracht van de Russische regering. In deze Westerse nota's is verklaard, dat over de Berlijnse kwestie slechts gesproken kan worden, als men tegelijk ook de problemen van de Duitse hereniging en de Europese veiligheid onder ogen ziet. Khroesjtsjev heeft nu de gelegenheid gekregen om desgewenst Mikoyan te laten onderhandelen uitgaande van de standpunten van Oost en West.

In hoeverre Mikoyan door zijn chef, Khroesjtsjev, gemachtigd is om in Washington op de Berlijnse kwestie in te gaan, valt op het ogenblik nog niet vast te stellen. Maar afgezien van de vraag wat Mikoyan in Amerika over Berlijn zal vertellen, mag zijn reis toch wel als zeer belangrijk worden beschouwd. De Russische vice-premier, die in de V.S. verscheidene industriële en agrarische centra wil bezoeken, wenst zich een indruk te vormen van de situatie in een natie die door Moskou als geen andere natie gevreesd wordt. Hij wil met eigen ogen constateren, hoe het staat met het prestige van president Eisenhower, wat de praktische betekenis is van de recente Congres-verkiezingen waarbij de Democraten zo'n grote overwinning behaalden, en hoe de Amerikanen denken over de Sovjet-Unie. Wat dit laatste betreft, kan men slechts hopen, dat Mikoyan tot de ontdekking komt, dat het Amerikaanse volk een vredelievend volk is, en dat er — in tegenstelling tot wat de Russische propaganda beweert — geen Amerikaan is die een aanvalsoorlog op de Sovjet-Unie gelanceerd zou willen zien.

Mikoyan is een van de voornaamste Russische deskundigen op het gebied van de buitenlandse handel, en in een gesprek dat hij onlangs in Moskou voerde met de Amerikaanse senator Humphrey, liet hij duidelijk uitkomen, dat hij graag zou zien dat Rusland meer zaken ging doen met de Verenigde Staten. Men verwacht dan ook, dat Mikoyan, tijdens het bezoek dat hij nu aan Amerika brengt, de mogelijkheden zal onderzoeken van verbeterde Amerikaans-Russische handelsbetrekkingen. De verbetering van de Russische buitenlandse handel in het algemeen is een van de voornaamste punten van het gigantische zevenjarenplan dat Khroesjtsjev onlangs wereldkundig heeft gemaakt. Maar Washington zal eventuele voorstellen voor een intensivering van de Russisch-Amerikaanse handel meer sceptisch bezien, omdat men weet dat de Russen ook hun buitenlandse handel in dienst proberen te stellen van de koude oorlog. Het is mogelijk dat Mikoyan in

(Vervolg naar pagina 6.)

Williamsburg, Va. — De „Raleigh Tavern" is een van de beroemde herbergen in de vroege geschiedenis van Amerika en was, na het op korte afstand staande Kapitool waar de wetgevende vergadering resideerde, de voornaamste plaats waar de Revolutie werd voorbereid. George Washington at er dikwijls en Thomas Jefferson danste er met zijn „fair Belinda".

„Wij zijn geen verschrikkelijke duivels"

Volgens Mikojan kan er een toestand van vrede tussen Rusland en de V.S. worden geschapen

Cleveland, Ohio. — De Russische plaatsvervangende premier Mikojan heeft aan een lunch in Cleveland verklaard, dat er een toestand van vrede en welvaart tussen Rusland en Amerika kan worden geschapen door het neerhalen van de handelsbarrières. De handel noemde hij een belangrijke faktor voor de vrede.

De fabeltjes, dat wij zulke verschrikkelijke duivels zijn, zijn niet waar, aldus Mikojan. De Sovjet-Unie heeft de Amerikanen altijd beschouwd als de beste industriële organisators ter wereld.

De waterstofbom noemde hij een gevaarlijk wapen in handen van mensen. Daarom was het vraagstuk van de vrede belangrijker dan ooit.

Intussen konstateert men in officiële Amerikaanse kringen, dat Mikojan er niet in is geslaagd Amerika van zijn bondgenoten te scheiden en de grote internationale vraagstukken door Rusland en Amerika gezamenlijk te doen regelen. Iets konkreets heeft hij niet voorgesteld, zegt men. Hij heeft het bekende Russische standpunt nogmaals uiteengezet. **Wel is hij er naar de mening in deze kringen in geslaagd een zekere ontspanning teweeg te brengen.** Volgens mensen, die met hem gesproken hebben, wil Mikojan de Amerikanen ertoe brengen tegenvoorstellen aangaande Berlijn te doen.

Russische ruimteraket in baan om de zon terecht gekomen

Moskou. — De Russische ruimteraket is gisteren in haar baan om de zon gekomen, aldus heeft het Russische Persbureau Tass gemeld.

Sedert haar lancering heeft de raket 14.500.000 kilometer afgelegd. De afstand van de aarde was toen bijna 1.000.000 kilometer.

De afstand tussen de aarde en de ruimteraket neemt toe, omdat de twee hemellichamen in verschillende richting gaan. De raket zal veel dichter bij Mars komen dan de aarde. Op 14 januari moet de raket het punt, waarop zij het dichtst bij de zon zal zijn, naderen. De afstand is dan 146.400.000 kilometer.

New York. — De filmcritici van New York hebben de Franse film Mon Oncle van Jacquestati uitgeroepen tot beste niet-Amerikaanse film van dit jaar.

Door de droogte getroffen

Groepen uitgehongerde mensen trekken plunderend door Noord-Brazilie

Rio de Janeiro. — Groepen hongerende mannen, vrouwen en kinderen trekken in het Noordoosten van Brazilië in de richting van de steden, op zoek naar voedsel en werk. Deze „Flagellantes" (getroffenen) zoals zij worden genoemd, zijn het slachtoffer van de droogte die het platteland teistert. In de steden, waar de voorraden levensmiddelen en water ook niet groot meer zijn, ziet men met angst in het hart hun komst tegemoet.

In het begin van deze maand zijn 4.000 uitgehongerde, in lompen gehulde „Flagellantes" de stad Caninde binnengetrokken. Zij plunderden winkels en huizen. Nu zijn ook naar andere steden in de staat Ceara troepen wanhopige mensen onderweg. De bedreigde steden hebben de regering verzocht levensmiddelen te sturen en troepen om de orde te handhaven.

Nieuwe opleving van vijandelijkheden nabij QUEMOY

Hevig duel tussen communistisch kustgeschut en nationalistische batterijen

Taipeh. — Gistermiddag (plaatselijke tijd) is tussen het Chinese communistische kustgeschut en de nationalistische batterijen op de Quemoy-archipel een hevig duel geleverd, dat ruim twee uren duurde. In twee uur tijds schoot de communistische artillerie 12.000 granaten af. De nationalisten beantwoordden het vuur, maar over de hevigheid van hun repliek is niets bekend gemaakt.

Het laatste grote artillerieduel tussen Quemoy en het Chinese vasteland dateert van 3 januari. Op die dag lieten de communistische kanonnen ruim 8000 granaten op de nationalistische eilandengroep neerregenen. Het nationalistische ministerie van defensie deelde later mede, dat zes vuurmonden van het communistische kustgeschut en twee munitie-opslagplaatsen door het nationalistische tegenvuur werden vernietigd. Van communistische zijde deelde men mede, dat door granaten, die van Quemoy waren afgeschoten, burgers waren gedood.

Een woordvoerder van de regering te Peking deelde mede, dat „de beschieting van Quemoy, die gisteren werd uitgevoerd, een rechtvaardige hoewel genadige afstraffing was in verband met de beschieting op 3 januari van het dorp Sjantoe op het eiland Tateng".

De woordvoerder tekende hierbij aan, dat onder deze betrekkelijke genadigheid moest worden verstaan, dat het communistische geschut zich ervan weerhouden heeft in het bijzonder het vliegveld en de generale staf op Quemoy te bombarderen. Van nationalistische zijde wijst men er echter op, dat de nationalisten het spoorwegstation als mikpunt zouden hebben gekozen, indien de communisten het vliegveld en de kaden van Quemoy onder vuur zouden hebben genomen.

Deze herleefde militaire bedrijvigheid verwonderde de mensen op Formosa maar half, omdat men in nationalistische kringen rekening had gehouden met een nieuwe opleving van de vijandelijkheden in dit gebied. Alleen kan nog niet met zekerheid worden gezegd, dat deze hernieuwde aktiviteit de inleiding is tot een krisis op lange termijn of slechts een vervolg is van de beschietingscampagne in verscherpte vorm.

In HAVANA keert de normale toestand terug

Voorlopige regering van CUBA door verschillende landen erkend

Havana. — In Havana keert de normale toestand terug en men verwacht geen moeilijkheden meer.

Enkele ministeries, zoals die van binnenlandse zaken, justitie, openbare werken, volksgezondheid en nieuwe, waarvan het beheer door de nieuwe bewindslieden is overgenomen, hebben het werk hervat. Gisteren werden in hun nieuwe functies beëdigd de eerste minister, José Miro Cardona, de minister van binnenlandse zaken, Luis Orlando Rodriguez, en de minister van handel Raul Cepero Bonilla. Het kabinet heeft een wijziging ondergaan door de benoeming van de econoom Raul Lopez Fresquet tot minister van financiën in de plaats van Raul Chibas, die een nieuwe bestemming krijgt. Het instituut voor suiker-stabilisatie is tijdelijk in werksfeer van het ministerie van landbouw ondergebracht en verwacht wordt dat hetzelfde zal geschieden met het instituut voor koffie-stabilisatie, dat in handen van de rebellen is.

De minister van onderwijs, Armando Hart, heeft opdracht gegeven om de lessen op de openbare en bijzondere scholen op 12 januari te hervatten. De president van de Nationale Bank, Felipe Pazos, heeft richtlijnen gegeven waardoor de banken haar werkzaamheden kunnen voortzetten.

Tot de genomen maatregelen behoort het bevriezen van de stortingen door Batista en zijn functionarissen, van de spaarrekeningen en van de tegoeden der sociale verzekeringen en autonome staatsinstellingen, teneinde kapitaalvlucht te voorkomen.

Cheques, die door de regering van Batista zijn uitgeschreven, zijn eveneens bevroren en de toegang tot de kluizen in de banken is verboden, totdat de rechthebbenden zijn vastgesteld en gebleken zal zijn, dat men niet te maken heeft met aanhangers van Batista. De verkoop en reischeques is beperkt tot vijfhonderd dollar per persoon en er zijn maatregelen genomen om onwettige uitvoer van geld te voorkomen.

Meegedeeld is, dat het niet nodig zal zijn de uitvoer van koffie op te schorten en dat de oogst van 1958 het mogelijk maakt te exporteren, aangezien in de Sierra Maestra nog een grote hoeveelheid aanwezig is, die vanwege de transportmoeilijkheden niet van de plantages kon worden vervoerd.

Ook is meegedeeld, dat er op de plantages een genoegzame hoeveelheid rijst is, zodat er geen schaarste zal zijn.

Een krijgsraad te velde in Guantanamo heeft generaal Joaquin Casillas Lumpuy, een luitenant en vier militairen ter dood veroordeeld. Toen zij in een militaire wagen werden overgebracht naar de plaats der executie, rukte Lumpuy het geweer uit de handen van een revolutionair. De veroordeelden werden toen ter plaatse terechtgesteld.

Lumpuy gaf opdracht tot het luchtbombardement van Santa Clara.

In verschillende plaatsen zijn vonnissen geveld, alle wegens oorlogsmisdaden.

Dr. Fidel Castro heeft bekendgemaakt dat jaarlijks circa 110 miljoen gulden zal worden besteed om boeren aan land te helpen. Voorts zal er een nieuwe leger gevormd worden uit soldaten van de revolutionaire strijdkrachten en mannen van het geregelde leger die zich niet aan oorlogsdaden hebben schuldig gemaakt.

De belasting op suiker die het regime-Batista had ingesteld om aan geld te komen, zal worden afgeschaft.

De minister van de schatkist, Fresquet, heeft het begin van een eerlijkheidscampagne aangekondigd. De belastingbetalers krijgen daarbij een kans om hun inkomstenopgave te herzien.

De regering heeft twee nieuwe ministeries gevormd: een van economie en een van sociale zaken. Ook zijn speciale gerechtshoven ingesteld ter berechting van mensen die van wreedheden en oorlogsmisdaden worden beschuldigd.

De hoofdstad Havana bereidt zich intussen voor op een grandioze ontvangst van Fidel Castro. Revolutionaire soldaten zijn bezig politiediensten over te nemen van de jeugdige militie, die na de vlucht van Batista was gevormd.

Inmiddels hebben de Verenigde Staten, Engeland en de Verenigde Arabische Republiek het bewind van president Urrutia als voorlopige regering van Cuba erkend.

Volgens welingelichte kringen te Parijs zou ook Frankrijk eenzelfde besluit hebben genomen.

Naar van officiële zijde in Den Haag vernomen wordt, heeft ook Nederland de nieuwe regering van Cuba erkend.

In BROCHURE van 53 pagina's

„State Department" ontzenuwt Russische nota over BERLIJN

Washington. — De Sovjet-Russische nota van 27 november 1958 bevattende de voorstellen van Choesjtsjef over Berlijn, is „door haar omissies en verdraaiing van feiten een poging om de historische waarheid te vervalsen", aldus een brochure van 53 pagina's, die door het State Department is gepubliceerd en een uitvoerig gedokumenteerde ontzenuwing bevat van de argumentatie van het Kremlin.

Deze brochure, die aansluit aan een eerdere juridische rechtvaardiging van de bestendiging van de status quo te Berlijn, die op 29 december jl. werd gepubliceerd, werd de pers ter hand gesteld daags na de eerste officieuse beraadslagingen die Anastas Mikoyan, de Russische eerste vice-premier, te Washington voerde en die hoofdzakelijk betrekking hadden op deze kwestie.

De Amerikaanse regering beschuldigt er het Kremlin van de strevingen van Hitler vóór de tweede wereldoorlog te hebben bevorderd door hem wapens te leveren en economische overeenkomsten met Duitsland te hebben gesloten, terwijl de Verenigde Staten, Frankrijk en Groot-Britannië alles in hun vermogen deden om de nazi agressie te ontmoedigen.

De Sovjet-Russische nota van 27 november verweet de drie westelijke mogendheden destijds te hebben geweigerd met de Sovjet-Unie samen te werken, omdat zij erop rekenden de agressieve plannen van Adolf Hitler naar het oosten te keren.

Bovendien, zo vervolgt de brochure van het State Department met vermelding van talrijke voorbeelden ter staving van haar argumenten, had de Sovjet-Unie in plaats van in de oorlogstijd na 1945 in de praktijk te brengen, geen andere zorg dan de communistische expansie in Oost-Europa uit te breiden en belemmerde zoveel mogelijk de pogingen, die door het Westen werden aangewend tot het economisch herstel van Duitsland en Europa.

Nog voor de ondertekening van de overeenkomsten van Potsdam — die het Westen volgens Choesjtsjef schond, waardoor de westelijke landen hun bezettingsrechten in Berlijn verbeurden — was de Sovjet-Unie begonnen Oost-Duitsland stelselmatig tot een „vazal" te maken, hoewel de Duitsers telkens, wanneer zij de kans kregen vrij hun mening te uiten, het communisme afwezen.

Russische vinding op komst

Elektronisch brein op gedachtengolven

De Russische professor Ernest Kolman heeft, in een vraaggesprek dat door radio Moskou werd uitgezonden, verklaard dat de Russische wetenschap tegen het einde van het huidige zevenjarenplan een elektronisch brein zal leveren, dat werkt op de gedachtengolven van de mens; een installatie die dus niet met knoppen of schakelaars bediend wordt, zelfs geen ponsbandje nodig heeft, maar reageert op de kleine elektrische stroompjes welke opgewekt worden als de hersenen werken. Deze kleine stroompjes kunnen reeds aangetoond worden, zij worden onder andere gebruikt voor onderzoek van de hersenen met het zgn. encephalogram (op de schedel worden elektroden geplaatst, die in verbinding staan met een instrument dat de opgewekte energie als inktstreep in beeld brengt op een papierband).

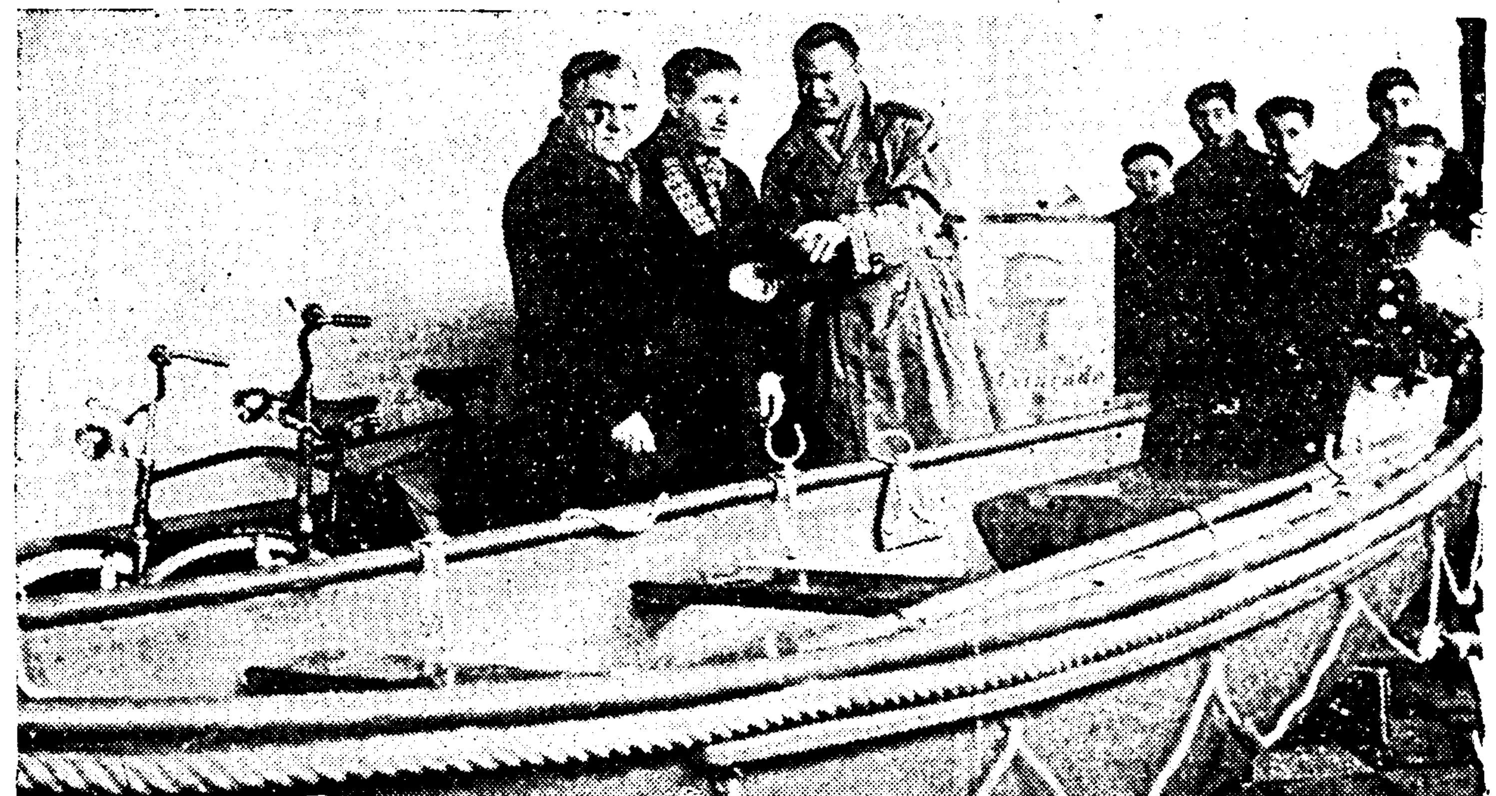
Met behulp van de nieuwe machine zal de werkdag tot zes uur worden teruggebracht en de werkmachine die rechtstreeks van dictafoons kan werken en zelfs als mechanisch brein voor naaimachines, die dan zonder menselijke tussenkomst rechtstreeks van een patroon de modellen samenstellen, week tot vijf dagen, verklaarde prof. Kolman. Tegenover de arbeidskracht die hierdoor vrijkomt zullen echter andere projecten komen, die al de vrijgekomen arbeidstijd zullen absorberen.

Het elektronisch brein zal voorts gebruikt kunnen worden als automatische catalogus in grote bibliotheken, als automatische inlichtingencentrale voor centra van wetenschappelijk onderzoekingswerk, als automatische centrale voor het uitwisselen van berichten door middel van een combinatie van televisie en telefoon, als automatische schrijf-

Nieuwe Amerikaanse kunstmaan zal vanaf Stille Oceaankust gelanceerd worden

Vandenberg. — Deskundigen van de Amerikaanse regering op de luchtmachtbasis Vandenberg in Californië hopen binnen enkele dagen een nieuwe kunstmaan te lanceren, de eerste die vanaf de Stille-Oceaankust gelanceerd zou worden, aldus is van gezaghebbende zijde vernomen.

De Amerikaanse luchtmacht is van plan dit jaar twaalf of meer kunstmanen vanaf de basis Vandenberg te lanceren, sommige daarvan met muizen of apen aan boord.

Dezer dagen werd door de Koninklijke Nederlandse Bond tot het redden van drenkelingen de eerste vijf van de 25 plastic-redderboten aan Zeeland aangeboden. Deze boten zullen gebruikt worden bij eventuele watersnood. De eerste vijf zijn bestemd voor Schouwen-Duiveland en gestationeerd in Zierikzee. Ze zijn uitgerust met een 5½ p.k. motor. Foto: Vol bewondering bekijken v.l.n.r. de commandant van de koningin in Zeeland, Jhr. Mr. A. F. de Casembroot, de kringleider van de B.B. op Schouwen-Duiveland en de Provinciaal Commandant, mr. Kakebeeke de nieuwe boten.

Willemstad. — Gistermiddag ontving Minister-President E. Jonckheer in de vergaderzaal van de Raad van Ministers de 12 leerlingen van Curaçaose scholen die bij de door de Regering georganiseerde opstellenwedstrijd over het Statuut een prijs wonnen. Hierbij waren eveneens aanwezig de Minister van Onderwijs en Volksontwikkeling de Heer F. B. Tromp, het Hoofd van de Regeringsvoorlichtingsdienst de heer H. L. Braam en Mej. A. Promes, Ambtenaar bij de Regeringsvoorlichtingsdienst.
De Minister-President sprak de jongens en meisjes toe, waarbij hij hen feliciteerde met het door hun behaalde succes en hen nogmaals wees op de betekenis van de viering van Koninkrijksdag. De jongens en meisjes kregen allen een koele dronk aangeboden, waarna van het gehele gezelschap een plaatje werd gemaakt.

GEHEIMZINNIGE ZAAK

Italiaan dood in tuin van Nuntiatuur te CARACAS

Caracas. — De opsporingsafdeling van de P.T.J. (Policia Técnica Judicial) is volgens „El Nacional" reeds twee dagen bezig met een geheimzinnige zaak. Het betreft de in Caracas wonende Italiaan Silvino Onorato Salvi, die op de avond van 4 januari dood werd aangetroffen door de portier van de Apostolische nuntiatuur te Caracas, die met een vriend van een filmvoorstelling naar huis terugkeerde. Merkwaardig is, dat hij kort tevoren een bezoek had gebracht aan de nuntius, Mgr R. Forni, aan wie hij een pak valse bankbiljetten ter waarde van 4000 dollar had overhandigd.

Dit is bij het eerste onderzoek, waarbij men volkomen in het duister tast naar de antecedenten van deze Italiaan, komen vast te staan. Hij moet gewoond hebben in een pension, welks naam echter nogal veelvuldig in Caracas voorkomt. Er zijn ook mensen, die hem de laatste dagen gezien hebben en die verklaren, dat hij een overspannen en zeer bezorgde indruk maakte, zo zelfs, dat sommigen zeiden, dat hij gek was. De vorige week was hij bij de Italiaanse consul geweest en had daar zenuwachtig het verzoek gedaan zijn papieren in orde te brengen, omdat hij spoedig naar Italië wilde vertrekken. Hij overhandigde toen een verlopen paspoort onder een valse naam. Zijn ware naam zou volgens hem zijn Honorio Siddi.

Zondagavond om negen uur bracht hij een bezoek aan Mgr Forni voor een dringende zaak. Hij overhandigde hem de dollars, waarvan hij zeide, dat hij ze aan zijn kennissen zou moeten doorsturen. Hij bekende echter, dat ze vals waren. Hij sprak over een bedreiging en vroeg de nuntius het pak dollars te overhandigen aan de Italiaanse consul die wel zou weten wat hij er mee moest doen. Nadat de Italiaan dood in de tuin van de nuntiatuur was aangetroffen, heeft de nuntius maandagmorgen onmiddellijk de minister van buitenlandse zaken op de hoogte gesteld, die later de zaak heeft doorgegeven aan de minister van justitie.

In het verhoor van de nuntius door de leden van de P.T.J. kwam vast te staan, dat het gesprek van de Italiaan met Mgr Forni geen bedreiging is geweest. Nadat de nuntius verklaard had, dat hij hem eigenlijk had verwezen naar de Italiaanse consul om de valse biljetten te overhandigen, heeft de politie zich genoodzaakt gezien ook de consul aan een verhoor te onderwerpen om de betekenis te achterhalen van de woorden van het slachtoffer: dat „die wel zou weten wat hij ermee moest doen"!

GESLAAGD

Willemstad. — De heer F. R. Minichand slaagde voor meester in de rechten aan de Universiteit te Utrecht;

de heer J. H. Adhin, direkteur van het Cultureel Centrum in het distrikt Nickerie in Suriname, legde met goed gevolg het kandidaatsexamen eerste gedeelte van de studie Niet-Westerse Sociologie af. Het studieveld van de heer Adhin betreft „Guyana's en het Caraibisch gebied".

De heer R. W. van Kanten slaagde te Utrecht, Nederland, voor het doctoraalsexamen A en B (medicijnen).

De heer A. Mitrasing slaagde niet voor ingenieur (zoals wij abusievelijk eerder vermeldden) doch doctorandus in de landbouw. Hij is thans bezig aan zijn proefschrift. Als de heer Manichand in Bonn gepromoveerd is, hoopt hij naar Suriname terug te keren.

Departement van Onderwijs en Volksontwikkeling

Examens voor de akten ENGELS en HANDELSKENNIS L.O., te houden in het jaar 1959 op Curaçao en Aruba.

Schriftelijke aanmelding van kandidaten VÓÓR 7 FEBRUARI A.S. ten Departemente van Onderwijs en Volksontwikkeling, Curacao, onder overlegging van een uittreksel uit het geboortenregister of bewijs van inschrijving in het bevolkingsregister en het bewijs, dat het examengeld ad f. 40.— (veertig gulden) ten kantore van de Landsontvanger op Curacao of Aruba is voldaan.

N.B. Eenmaal betaalde examengeld worden niet teruggegeven (art. 243 lid 5 van het Onderwijsbesluit 1935 (P.B. 1935 no. 49) zoals gewijzigd en aangevuld).

„THE BROTHERS KARAMAZOV"

Door de verfilming van het beroemde boek van Fyodor Dostojevsky bracht Metro Goldwyn Mayer met de film „The Brothers Karamazov" een rolprent van de bovenste plank.

Het boek werd voor het eerst uitgegeven in 1880 en heeft sindsdien miljoenen lezers over de gehele wereld bereikt. In Amerika alleen werden meer dan een miljoen exemplaren verkocht.

Om de verschillende karakters in de film goed tot uiting te laten komen, heeft M.G.M. een „cast" gebracht, die reeds het sukses van deze biezondere film waarborgt.

Allereerst Yul Brynner, die geen aanbeveling behoeft;

Maria Schell, die in deze film op sensationele wijze haar Amerikaan debuut maakte na reeds in Italië, Frankrijk, Engeland en Duitsland voor de filmcamera's te zijn verschenen;

Claire Bloom, een van de beste Britse aktrices, die in „The Brothers Karamazov" de rol speelt van Katya;

tenslotte Lee J. Cobb, Albert Salmi en Richard Baschart.

„The Brothers Karamazov" wordt vanaf hedenavond (men lette op het aanvangsuur: 8 uur) in West-End vertoond.

Verkeersongevallen december 1958

Willemstad. — Opgave verkeersongevallen Curaçao over de maand december 1958.

Aantal ongevallen, waarbij lichamelijk letsel werd opgelopen: dodelijk 0 (0); niet dodelijk 38 (31).

Aantal ongevallen met alleen materiële schade 247 (191).

Totaal aantal verkeersongevallen 285 (222).

De gevolgen van deze ongevallen zijn: doden 0 (0); zwaar gewonden 9 (6); licht gewonden 39 (30). Totaal bedrag der geschatte direkte materiële schade f 92.375.— (f 84.330.—)

N.B.: De tussen haakjes vermelde gegevens betreffen de voorgaande maand.

Alliance Francaise vergadert

Willemstad. — Hedenavond om half negen heeft in het gebouw van „Club Curaçao" aan het Julianaplein een bijeenkomst plaats van de „Alliance Francaise". Er zal een Lottodrive worden gehouden, waarbij leden en hun introducé's welkom zijn.

Telegraafdiensten met Nederland en V.S. voortaan de gehele dag

Willemstad. — Met ingang van 5 januari 1959 zijn de telegraafdiensten van de Lands Radio- en Telegraafdienst met Amsterdam en New York gedurende 24 uur per dag opengesteld. Voorheen was dit 05.20 — 01.00.

De aan de grote bedrijven in huur afgestane kanalen zijn eveneens gedurende 24 uur per dag beschikbaar gesteld.

—x—

Straatsburg. — De Fransman Robert Schuman is herkozen tot voorzitter van de Europese Assemblee.

—x—

Washington. — De Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, Dulles, die wegens een lichte ongesteldheid gedurende anderhalve dag het bed moest houden, heeft zijn werkzaamheden in het State Department hervat, zo is van officiële zijde meegedeeld.

Op bovenstaande foto ziet men de heren McCaskey (links) en Cocke (midden), die op initiatief van de Stichting Monumentenzorg van advies zullen dienen in verband met het dienstbaar maken van monumenten aan het toerisme.

TEL AVIV: Christelijk personeel van de U.S.O.M. (United States Operations Mission) heeft in de tuin van hun flatgebouw een grote Kerstboom opgesteld. Met alle gezinsleden verzameld rondom de boom zingen zij op Kerstavond de aloude liederen.

Enkele Beelden van Kerstmis in het Heilig Land

(Van onze correspondent in Israël)

De belangrijkste plechtigheden vinden plaats in Jeruzalem, waar de Dormition-kerk op de oude Zionsberg de grootste Katholieke kerk is.

Maar ook Nazareth, waar Jezus een groot deel van zijn jeugd doorbracht, beleeft ieder jaar een opgewekte maar ook plechtige Kerstviering. De indrukwekkende Nachtmis werd opgedragen in de Kerk van de Annunciatie.

Sinds ousher zijn verschillende Christelijke gemeenten gevestigd in het oude Jaffa. Hier vormde de Kerk van St. Antonius een centrum van wijding en aandacht.

En zij, die het voorrecht hebben in Bethlehem de Kerstnacht door te brengen trekken vanuit Israel op de ochtend van 24 december door de Mandelbaum-poort naar Jordanië. Slechts éénmaal per jaar wordt deze doorgang, die anders slechts beschikbaar is voor leden van het Diplomatieke Corps en van de Verenigde Naties, geopend voor de grote pelgrimstocht. Het is met Kerstmis, dat Israelische politie en militairen aan de ene kant en Jordaanse politie en militairen aan de andere kant hun verschillen vergeten, verbonden door het Kerstfeest der Christenen.

Maar ook op andere plaatsen wordt de Kerstboodschap gehoord. Het Christelijke personeel der Amerikaanse Missie in Tel Aviv begint het Kerstfeest met het zingen van de oude liederen rond de grote Kerstboom, opgesteld in de tuin van hun flatgebouw.

JAFFA: Nachtmis in de Kerk van St Antonius.

PAUS vraagt naaste medewerkers minder vaak te knielen

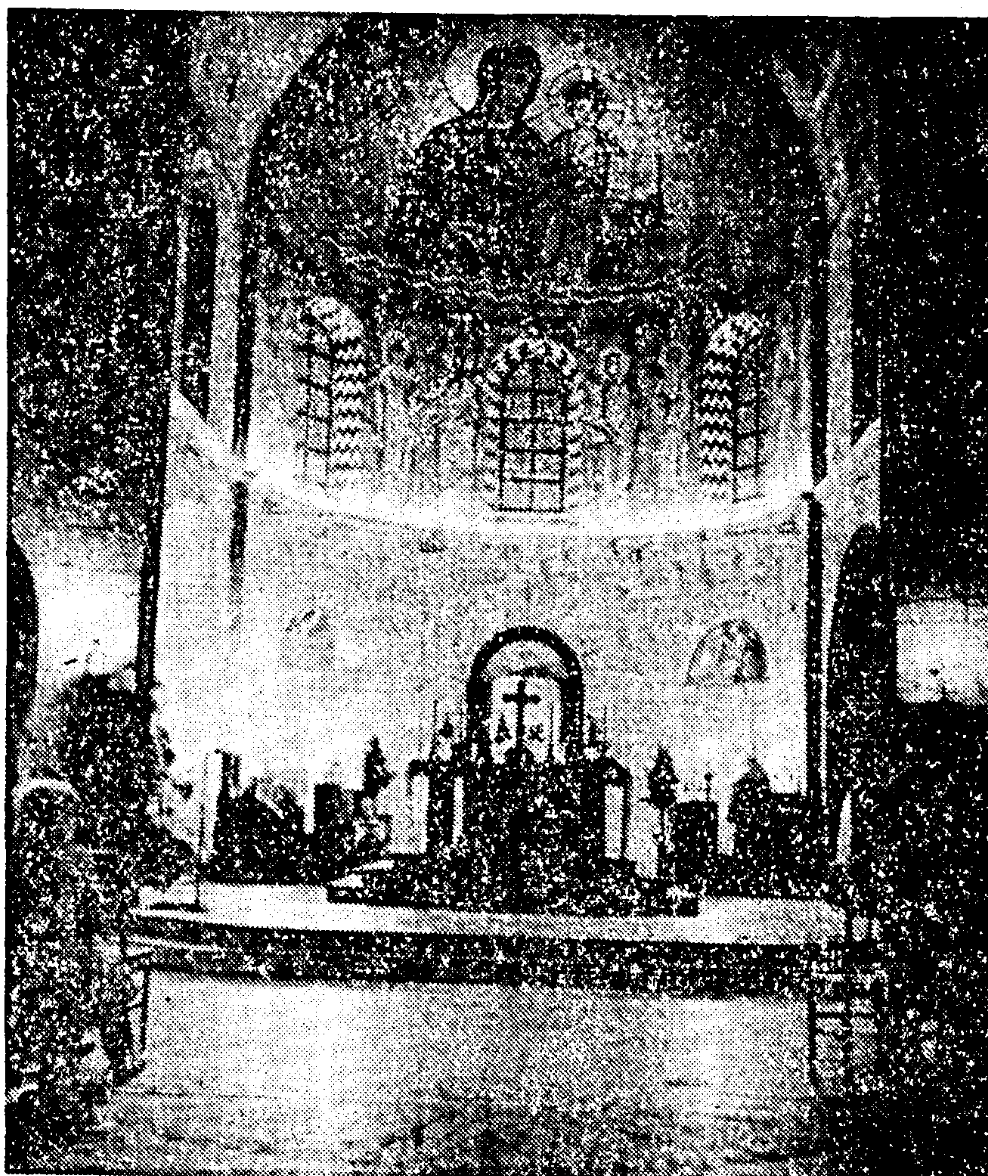
Paus Joannes XXIII heeft volgens UPI met zijn naaste medewerkers afgesproken, dat zij niet telkens, wanneer zij door hem worden ontboden, knielen. Deze naaste medewerkers zullen de kniebuiging alleen 's ochtends een keer en 's avonds een keer maken. Tijdens een audiëntie, die de Paus gisteravond aan 600 Italianen verleende, zei hij, dat hij het zelf als een „vernedering" zou voelen, als dignitarissen, die per dag verscheidene keren voor hem verschijnen, telkens zouden knielen. Toen aan het eind van de audiëntie verschillende bisschoppen en andere geestelijken wilden knielen voor de officiële foto, zei de Paus: ,Neen, neen, blijf alstublieft staan'.

Zaterdag heeft de Paus Joannes in de Sint Pieter zijn secretaris van staat Domencio kardinaal Tardini en zeven andere geestelijken tot bisschop gewijd.

Gisteren heeft de H Vader voor de Vaticaanse radio een rede uitgesproken ter herdenking van de aardbeving, die vijftig jaar geleden de steden Messina en Reggio di Calabria alsmede een aantal kleinere plaatsen verwoestte. Aan meer dan honderdduizend mensen heeft die aardbeving toen het leven gekost. De Paus legde gisteren vooral de nadruk op de hulpvaardigheid waartoe de ramp in binnen en buitenland had geleid. Ook vergeleek hij volgens AFP de catastrofe met de krachten die de Kerk nu bedreigen.

„In dit vreselijke uur, waarin de geest van het kwaad alles in het werk stelt om de heerschappij van God teniet te doen, moet alle energie worden aangewend om dit rijk te verdedigen, als gij wilt voorkomen dat uw stad in een veel grotere ruïne wordt herschapen dan vijftig jaar geleden met Messina het geval was." aldus de Paus.

Graymont. — Bij Graymont in de Amerikaanse staat Illinois is een sportvliegtuig neergestort. De inzittenden — man, vrouw en vier kinderen — kwamen hierbij om het leven. Het gezin keerde van vakantie in Californië terug.

JERUZALEM: De Nachtmis in de Dormition-Kerk op de Zionsberg.

DE KERSTBOODSCHAP OPENT GRENZEN: Woensdagmorgen 24 december aan de Mandelbaum-poort te Jeruzalem. Jordaanse Politie (met de oude Duitse „Pickelhauben" en een Jordaanse Legerofficier (met de Arabische hoofddoek „kefieja") in afwachting van de pelgrims op weg naar Bethlehem.

NAZARETH: Nachtmis in de Kerk der Annunciatie.

Gerepatrieerde Nederlanders zijn welkom in AMERIKA

Rotterdam. — Op het stoomschip Rijndam is aan de kade van de Holland-Amerika Lijn te Rotterdam met enige feestelijkheid uitgeleide gedaan aan de heer M. A. Salemink, 38 jaar, die met zijn drie jaar oudere vrouw en zijn eenjarig dochtertje Hildeborg de emigratiereis aanvaardde naar de Verenigde Staten.

Dit gezin repatrieerde in 1955 uit Indonesië naar Nederland en behoort nu tot de eerste, die van een verruimde Amerikaanse wetgeving betreffende de immigratie profiteren. Het afscheid van de familie Salemink kreeg een officieel cachet door de aanwezigheid van de Amerikaanse consul-generaal in Rotterdam, de heer Robert Wilson, van de Nederlandse regeringscommissaris voor de emigratie, mr. dr. B. W. Haveman en tal van andere functionarissen op dit gebied.

In 1956 besloten de V. S. om boven het vastgestelde quotum immigranten uit Nederland nog 3136 alleenstaanden extra toe te laten. Ditzelfde merkwaardige cijfer is thans weer gehanteerd voor een extra aantal uit Indonesië gerepatrieerde gezinnen, die in 1959 en 1960 in Amerika zullen worden toegelaten, hetgeen neerkomt op 8000-9000 personen. Nederland dankt deze faciliteit aan de wet Pastore-Walter, die ook 1500 Portuguezen uit de Azoren de mogelijkheid bood om naar „Gods own country" te verhuizen.

Er bestaat onder de zgn. Indische Nederlanders, maar ook onder uit Indonesië gerepatrieerden van Nederlandse oorsprong veel belangstelling voor de openstelling der Amerikaanse grenzen, zodat mag worden verwacht, dat men het extra quotum volledig zal benutten.

De heer Salemink keerde met zijn vrouw in 1955 naar Nederland terug, nadat hij enige jaren voor de KPM als werktuigkundige had gewerkt met Makassar als standplaats. In Nederland werd hij adviseur van een bedrijf in Noordwijk aan Zee, waar hij later ging wonen. Zijn dochtertje Hildeborg werd precies een jaar geboren voordat president Eisenhower de wet-Pastore-Walters ondertekende, n.l. 2 sept. 1957. De eerste drie emigranten die van deze wet gebruikmaken, zullen zich vestigen in Mama Ro Neck, op 40 km afstand van New York, waar de heer Salemink is aangenomen op een scheepswerf.

Robert Wilson was de eerste die het gezin Salemink zijn beste wensen meegaf voor het nieuwe leven in de V. S. en hij wees daarbij op het Nederlandse element dat in de Amerikaanse samenleving vaak een zo belangrijke rol heeft gespeeld. De heer T. Cnossen, directeur van de christelijke emigratie-centrale en lid van de emigratieraad, vertelde ervaringen van een onlangs gemaakte reis naar Amerika, speciaal met de opzet om de situatie te bestuderen waarin de Nederlanders van het vorige emigratieschema terecht zijn gekomen. **Op een enkele uitzondering na hebben deze immigranten zich uitstekend aangepast aan de Amerikaanse normen en mogen zij zich in een zekere welstand verheugen. De meesten hunner trekken na verloop van tijd naar de westkust, naar het zonnige Californië en van enige discriminatie wegens eventueel afwijkende huidstinten is geen sprake.** De vliegtuig- en elektrische industrie vangt het grootste aanbod van werkkrachten op. De heer Cnossen waarschuwde echter tegen de hooggespannen verwachtingen onder de kandidaat-emigranten. **Amerika is een keihard land en het komt aan op eigen kracht en initiatief. De bevolking laat overigens aan gastvrijheid niets te wensen over.**

Nieuwe methode van kunstmatige ademhaling

Parijs. — Aan de Amerikaanse geneeskundige troepen in Europa wordt op het ogenblik een nieuwe methode van kunstmatige ademhaling geleerd om mensen te redden. die te veel water hebben binnengekregen.

Hierbij wordt gebruik gemaakt van een speciaal soort buis, die tussen de tanden van het slachtoffer wordt geplaatst en wel boven zijn tong. De redder blaast door het andere einde van de buis lucht in de longen van het slachtoffer. Het schijnt, dat deze methode al toegepast werd in de dagen van de aartsvaders om de ademhaling van pasgeboren babies te stimuleren

ARBEIDSONRUST OP KOMST?

De versoberingsplannen van DE GAULLE

Franse arbeiders maken zich zorgen

Parijs. — De Franse vakbonden maken zich zorgen over de versoberingsplannen van premier De Gaulle. In arbeiderskringen vraagt men zich af wat de gevolgen zullen zijn van de financiële maatregelen die door de eerste minister en de minister van Financiën, Antoine Pinay, dezer dagen zijn aangekondigd. Men rekent erop dat de verhouding tussen prijzen en lonen ongunstiger zal worden na de devaluatie van de franc. Het wordt, volgens United Press International, dan ook niet onwaarschijnlijk geacht dat er in Frankrijk arbeidsonrust zal ontstaan, wanneer de leden van de vakbonden straks aan hun portemonnaie gaan merken wat de recente regeringsmaatregelen betekenen.

Het bureau van het socialistische vakverband de Force Ouvrière heeft bekendgemaakt, dat naar haar mening de prijsstijging als gevolg van de monetaire en sociale maatregelen een zodanige omvang zal hebben, dat de gevolgen hiervan, welke de werkende klasse te dragen zal krijgen, niet alleen door gegarandeerde lonen en grotere hulp voor oude arbeiders kunnen worden gecompenseerd. Het vakverbond heeft op zijn leden een beroep gedaan waakzaam te zijn voor het geval het prijsniveau sterker stijgt dan dat van de lonen.

De communisten haastten zich om de daden van de regering te bestempelen als een aanslag op de positie van de arbeidende klasse. De Franse communistische partij hoopt politieke munt te slaan uit de onrust en ontevredenheid in zekere arbeiderskringen. De communisten, die bij de laatste verkiezingen **veel** stemmen hebben verloren, hopen aldus iets van dit verlies goed **te kunnen** maken, maar het is **de vraag of** hun activiteiten **veel succes zullen** hebben. De socialistische en de katholieke vakbonden distanciëren zich overigens van de communistische vakbond, de C.G.T.

Hoewel in de winkels vele artikelen na 1 januari in prijs zullen stijgen, valt er in Parijs geen kooppaniek te constateren.

De C.G.T. zou, naar U.P.I. in welingelichte kringen verneemt, stakingen willen lanceren zodra de verlaging van het levensniveau voelbaar wordt. Vooralsnog zin de katholieke en socialistische vakbonden niet van plan hun leden tot stakingen aan te zetten. Beide organisaties beseffen dat een gezonde economie een eerste voorwaarde is voor volledige werkgelegenheid.

De strengheid van de Franse begroting voor 1959 is door de avondbladen te Parijs met algemene goedkeuring begroet. Het enige blad, dat naast loftuitingen twijfel tot uiting bracht, was het katholieke blad „La Croix", dat waarschuwde, dat de regering niet alleen de socialisten, maar ook de volksrepublikeinen in de oppositie zou vinden, indien de arbeiders tot de slotsom zouden moeten komen, dat zij niet langer de eindjes aan elkaar kunnen knopen.

Tokio. — In Japan zal in maart a.s. begonnen worden aan de bouw van de eerste kernreactor in dat land, die een jaar later in gebruik zal worden genomen.

Tokio — De gemiddelde levensduur van de Japanner is sinds 1947 met 15 jaar toegenomen, dank zij de vooruitgang van de medische wetenschap, zo deelt het Japanse ministerie van sociale zaken mede. Hij bedroeg in 1958 voor mannen 64,9 en voor vrouwen 69,4 jaar.

TOM POES EN DE KWANTEN

3412 Tom Poes was 's morgens al vroeg naar de stad gegaan om navraag naar de vreemde busdienst te doen. Het trof, dat hij de ambtenaar eerste klasse Dorknoper ontmoette; juist op het moment, dat deze zich naar het gemeentehuis wilde spoeden.

„Een bushalte voor Bommelstein?" riep de voortvarende beambte desgevraagd uit. „Onmogelijk, jonge heer! Van gemeentewege is daar geen dienst ingelegd!

En wanneer er een publiek vervoermiddel rijdt dan is dat zonder daartoe strekkende vergunning! U moet zich vergissen".

„Nee, echt niet", zei Tom Poes. ,Ik heb de bus zelf gezien — en wat meer is, heer Bommel is er in weggereden!"

„Dat is een bedenkelijke zaak", hernam de heer Dorknoper ontstemd. „Een onmiddellijk onderzoek is vereist. Schikt het u om te gaan en mij de plaats van de halte te wijzen?"

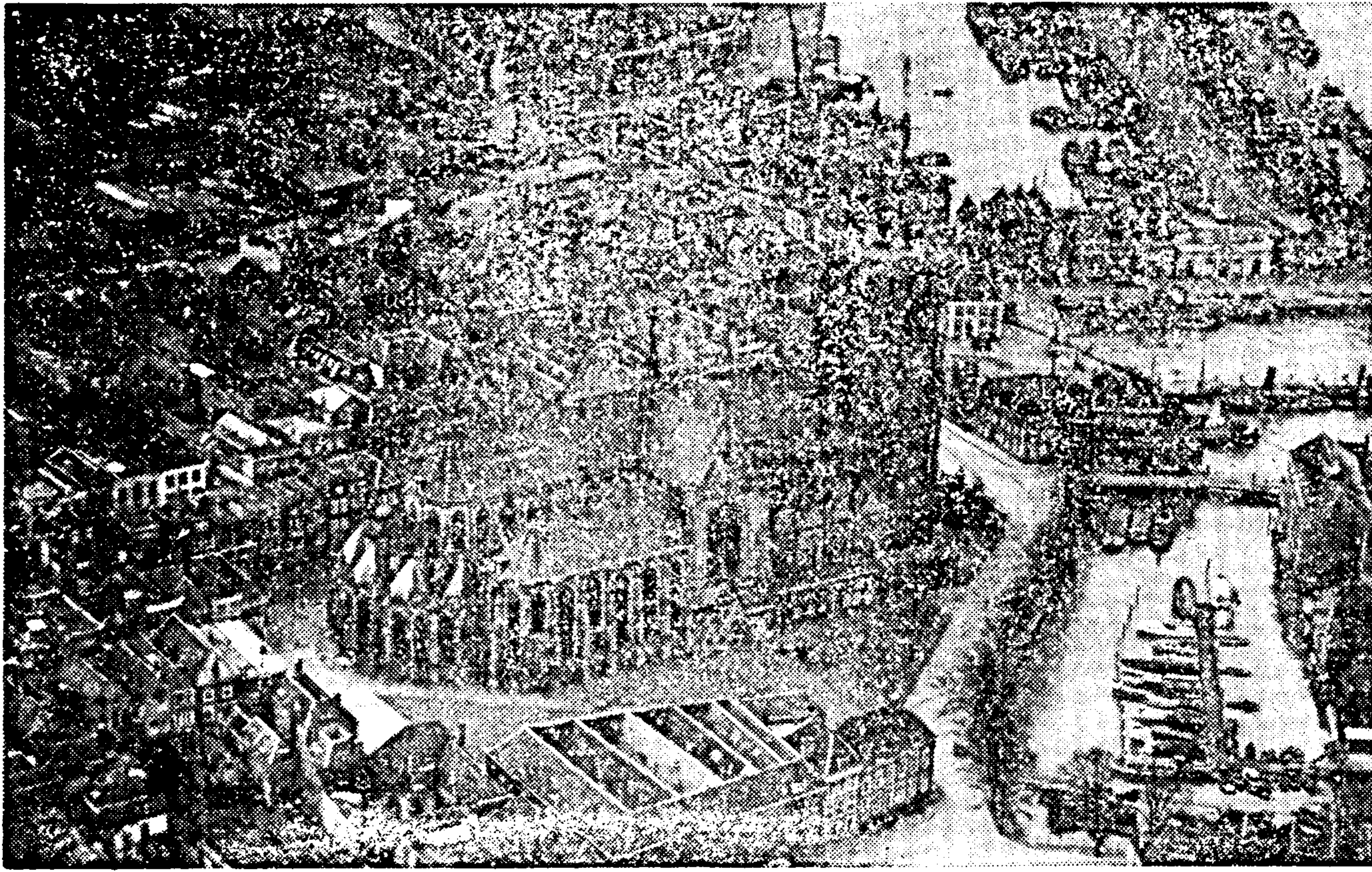
Dat schikte Tom Poes natuurlijk. Hij stapte in het dienstauto'tje van de ambtenaar en reed me hem naar de plek van de overtreding.

Het haltebord stond er nog steeds. In het licht van de ochtendzon zag het er wat oud en mager uit maar de letters waren goed te lezen.

„Bushalte. Richting Goesting", las de hooggeplaatste beamdte. ,Vertrektijd middernacht bij gunstige sterrenstand". Hij trad achteruit en veegde hevig bewogen zijn bril schoon.

„Het is erger dan ik dacht", prevelde hij. „Middernacht! Toe maar. En die gunstige sterrenstand doet de deur dicht. Dit kan niet getoleerd worden: een ferm en beslist optreden is hier geboden. Ik zal wachten totdat de overtreding plaats vindt".

Verkeer overspoelt de steden in Nederland

(Van een medewerker in Nederland)

Als Victor de Stuers kon terugkomen, hij zou aanstonds aan zijn schrijftafel gaan zitten en in bij 1958 „aangepast" proza zijn beschuldiging en noodkreet herhalen. Holland, het na-oorlogse, het progressieve Holland leeft weer op zijn smalst. Op onze schilderijen zijn wij nu een beetje zuinig geworden, hoewel we er soms wat laat bij zijn, maar onze monumenten vervallen nog steeds. Wij trekken er per jaar vijf en een half miljoen voor uit. Wordt dit niet vermeerderd, dan kan een groot gedeelte worden afgeschreven. Zeker, de kindertoeslag is belangrijk, de televisie ook (naar men zegt). Maar is het niet droevig dat het onvervangbare goed, dat gelukkigerwijs niet is weggebombardeerd, moet vervallen en verdwijnen? Dat het wordt weg-gesaneerd ?

Dit onvervangbare, iets van andere aard dan nieuwe schoonheid van nieuwe wijken, wordt bedreigd door kortzichtigheid, door te lang uitgebleven restauratie, en door „sanering" die beoogt het gestaag zich uitbreidende verkeer onbeperkt toe te laten, naar de city te lokken, in plaats van het te beteugelen. Door een verkeerssanering die, zoals het nu hartstochtelijk omstreden plan-Feuchtinger te Utrecht het uitdrukt, „de oude stad voor alle op haar gerichte verkeer open stelt."

Willen wij onze oude Hollandse stadskernen niet zien verdwijnen? Wisten wij wat wij deden, toen in mei 1945 de dankgebeden ten hemel gingen, omdat zij waren gespaard? Dan dienen op korte termijn de maatregelen getroffen te worden om de hand over hand toenemende neiging tot ongevoelig d e m p e n en b r e k e n aan banden te leggen. Het gaat om Amsterdam, om Utrecht, om Alkmaar, om Dordrecht, om Leiden en om de vele steden en stadjes die kunnen volgen, want het verkeer „vraagt zijn rechten" en de stadsbestuurders menen bijster vooruitstrevend te zijn, wanneer zij aanstonds toegeven.

Aan Rijksmonumentenzorg zou verbonden moeten worden een stedebouwkundige afdeling, in staat om de denkbeelden te ontwikkelen die niet alleen het geveltje of het monument redden, maar gevel en monument in hun omgeving, in hun eigen atmosfeer. Slechts zouden moeten worden toegelaten de „kleine, gevoelige ingrepen", waarvan de architect dr. J. J. P. Oud heeft gewaagd.

Tegenover architect Oud, thans als adviseur toegetreden tot de Werkgroep die te Utrecht een nieuw plan hoopt te ontwerpen, wanneer de gemeenteraad zich wil beraden en de uitvoering van het plan-Feuchtinger niet haastig doordrijft, heb ik nog een daad van eenvoudige rechtvaardigheid te verrichten. Hij was er eerder bij dan ik, die een paar jaren geleden alarm sloeg. Toen hij kort na de oorlog voor het eerst weer te Parijs was, viel het hem reeds duidelijker dan ooit op, welk een invloed het verkeer heeft op de bouwkunst. Hij dacht er over door en schreef in de Groene van 8 december 1951, dat men zich radicaal moet keren tegen elke doorbraak die beoogt, groot verkeer in de stad te brengen. Hij had daarbij de Amsterdamse binnenstad op het oog. Het verkeer ontwikkelt zich zó snel, dat het in een oude stad niet bij te houden is. Zelfs met gebrekkige verbindingen komen er zo veel auto's in de stad, dat men ze niet meer weet te parkeren. Het moderne verkeer, vooral het particuliere autoverkeer, zodra het in volle omvang in de stad trekt, tast de schoonheid van het stadsbeeld aan. Daartegen bestaat geen remedie. Het ongebreideld toelaten van de stroom van het verkeer betekent het definitieve einde van het plezier, dat de aanblik van een oude stad biedt. Wie dit genoegen niet wil missen, zal zich dienen te schikken. Hij zal zich in de binnenstad moeten begeven via de daarbij passende verkeersmiddelen: lopend, een zacht rijdend trammetje (liever een bus) en in bescheiden mate per auto. Dat het regelen daarvan grote moeilijkheden met zich brengt, spreekt vanzelf. Bij het tempo van de huidige verkeersontwikkeling zal er echter niet veel anders op zitten. Krijgt men dit voor elkaar, dan zal de binnenstad nog een hele poos mee kunnen. Zij behoudt dan haar waarde als gezellig winkel- en zakencentrum.

Te Utrecht wil men nu echter doen wat Oud heeft genoemd: „een binnenstad met paardemiddelen inschakelen in de verkeersactiviteit." Dat haalt bovendien weinig uit, want practisch is zo'n binnenstad al zó uitgebuit, dat er vrijwel niets meer te winnen is. In menig opzicht al is gebleken, dat het doen van doorbraken en het maken van brede straten (snelwegen natuurlijk), evenals het dempen van grachten, op een economische misrekening uitloopt. Het is een spannende vraag, hoe het gaan zal met de wolkenkrabber van 50 meter hoogte, die men nu aan de Neude te Utrecht gaat optrekken, achter [illegible] Jansberg, vlak naast de [illegible] tjes" van de Vinkenburgstraat [illegible] houder mr. W. Derks, zo [illegible] de „reuze flats"(!) van Londen, waar hij pas met een paar ambtenaren is geweest, heeft toch wel een vooruitziende blik. Maar hoe werkt men de parkerende auto's weg?

Dat horen we nog wel eens.

Hoe meer men de zaak bekijkt, hoe meer de overtuiging veld wint, dat de Utrechtse gemeentebestuurders precies het verkeerde plan hebben gekozen, de verkeerde opdracht gegeven. Een ander plan zal er op gericht moeten zijn, te doen wat architect Rietveld noemt „de buitenwijken aantrekkelijk maken"; nieuwe grote zaken juist niet in de city ophopen, maar beginnen Hoograven en het Kanaleneiland te maken tot nieuwe centra. Wil men beslist „grootstad" zijn, dan is het toch bepaald klein om met grote doorbraken in de binnenstad en het dempen van de singels te beginnen. Herstelt men het gedeelte dat nog gaaf is deskundig, doet men de „kleine gevoelige ingrepen" die noodzakelijk zijn, dan is er „plezier" aan te beleven. Misschien zelfs door de Vereniging voor Vreemdelingenverkeer.

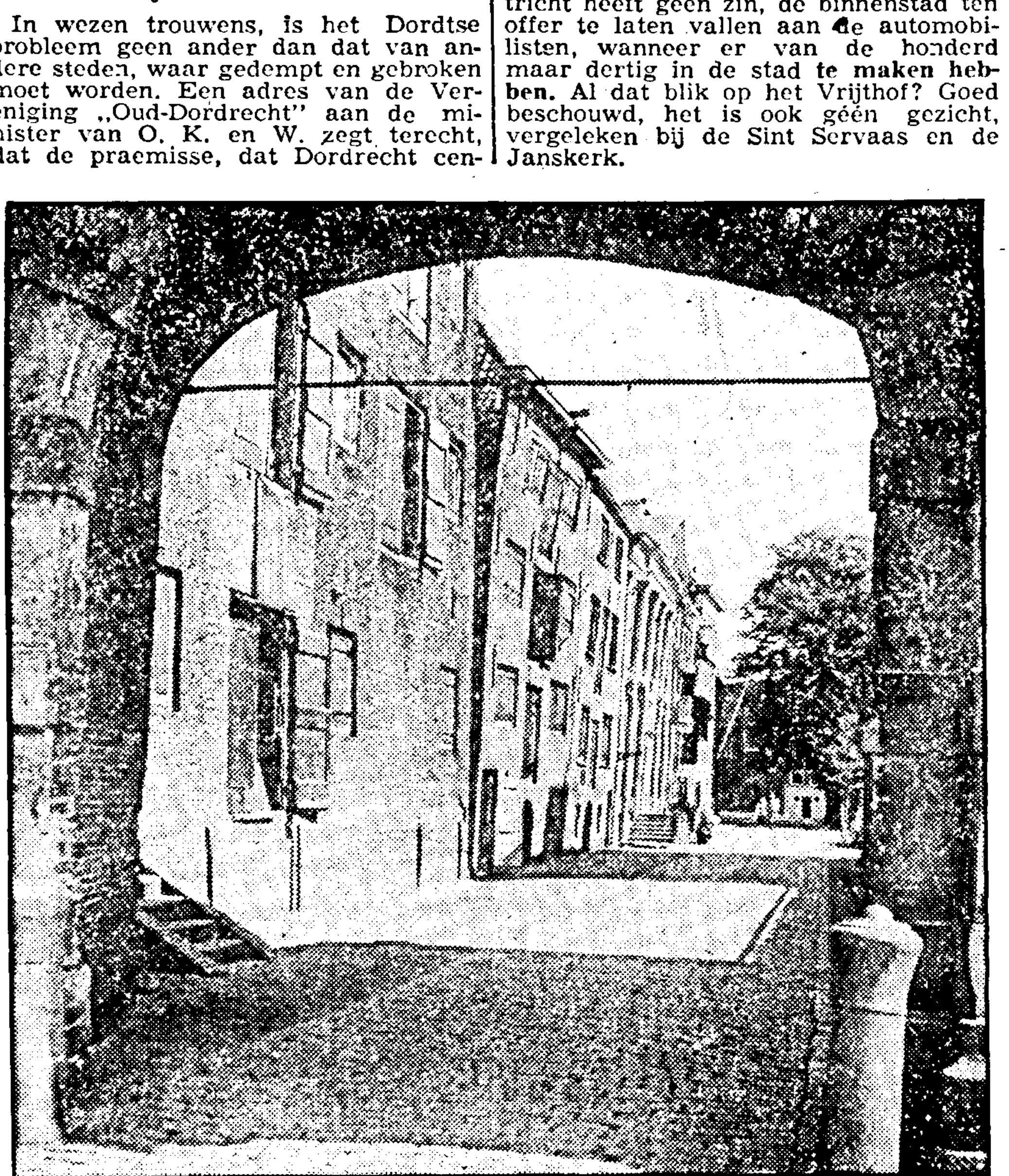
Te Alkmaar beraadt men zich nu. Te Dordrecht echter, waar een haastige burgemeester en een haastige raad, met slechts vier stemmen tegen, het Basisplan hebben doorgedreven (ruim veertien dagen nadat het was gepubliceerd....), doet men een ergerlijke aanslag op de schoonheid van Hollands oudste stad. Het is van een grofheid, die de grofheid van menig Hollands automobilist nabij streeft. Men moet er niet aan denken, hoe daar door ruwe ingrepen het Hof mishandeld zal worden, de Kolfstraat, de Nieuwstraat, de Wijnhaven, de beslotenheid om de Grote Kerk heen, die zo prachtig boven de rivier opstreeft. Maar z i e n onze tijdgenoten niet meer, v o e l e n zij niet? Is het dan zó progressief, om maar gauw van „krotten" te spreken als een auto wat harder wil rijden?

In wezen trouwens, is het Dordtse probleem geen ander dan dat van andere steden, waar gedempt en gebroken moet worden. Een adres van de Vereniging „Oud-Dordrecht" aan de minister van O. K. en W. zegt terecht, dat de praemisse, dat Dordrecht centrum van de zogenaamde Drechtsteden zou worden, onjuist is te achten. Wanneer men bedenkt, dat Zwijndrecht te zamen met Hendrik Ido Ambacht, geschat wordt in de toekomst woonplaats te zullen bieden aan honderdduizend inwoners (dat is 20.000 meer dan het huidige Dordt), ligt het voor de hand, dat deze plaatsen eigen winkels zullen hebben (gelijk het Kanaleneiland en Hoograven te Utrecht......), welke in de behoeften van de bewoners zullen voorzien. Dordrecht zal het centrum kunnen worden voor de medische en culturele verzorging van de inwoners der Drechtsteden. Een grootdoenerij als het enorme plein, dat men nu wil maken bij het hof, is daar niet voor nodig. Neen, het Basisplan tast aard en bebouwing van Dordrecht op volstrekt ontoelaatbare wijze aan. Ook dit moet verhinderd worden, of we zijn niet waard, dat we nog fier zijn op onze cultuur, die zo menigmaal moet dienst doen, waar we politiek of militair niets in de melk hebben te brokken.

Men moet er niet aan denken hoe in Dordrecht de beslotenheid om de Grote Kerk heen, die zo prachtig boven de rivier opstreeft, door ruwe ingrepen mishandeld zal worden.

Onze landsbestuurders hebben een grote verantwoordelijkheid. De zaak is acuut. Gemeentelijke autonomie en private eigendom, het zijn moeilijke problemen. Er moet gewikt worden en gewogen. Er is zo véél dat zorgen baart. Maar laat Holland niet opnieuw de put proberen te dempen als het kalf verdronken is. Laat de schim van Victor de Stuers niet grijnzen!

Eén gemeente, in het uiterste zuiden, geeft het goede voorbeeld. Maastricht heeft geen zin, de binnenstad ten offer te laten vallen aan de automobilisten, wanneer er van de honderd maar dertig in de stad **te maken hebben.** Al dat blik op het Vrijthof? Goed beschouwd, het is ook géén gezicht, vergeleken bij de Sint Servaas en de Janskerk.

Maar al te gauw is men geneigd van „krotten" te spreken als de auto's harder willen rijden.

Chroesjtsjef in goede bui op Nieuwjaarsreceptie

Moskou. — Chroesjtsjef heeft op een receptie in het Kremlin verklaard, dat 1958 een prachtig jaar voor de Sovjet-Unie is geweest en dat 1959 — het eerste jaar van een nieuw zevenjarenplan — grotere vooruitgang zal brengen.

Volgens de diplomaten, die de ontvangst bezochten, verkeerde Chroesjtsjef in een zeer goede stemming. Hij bracht alle heildronken uit. Hij praatte echter niet over belangrijke internationale of binnenlandse kwesties. Alleen zeide hij weer, dat het voornaamste doel van de Sovjet-Unie het inhalen van de Amerikaanse nationale produktie betreft.

Nieuws in het kort

Washington. — President Eisenhower heeft het Amerikaanse volk opgeroepen tot herdenking van het feit dat 150 jaar geleden, op 12 februari, Abraham Lincoln, de zestiende president van V. S., werd geboren.

—B—

Peking. — In Peking is een overeenkomst getekend waarbij communistische China aan mongolie 100 miljoen roebel op lange termijn leent, zo meldt het persbureau Nieuw China.

De onlangs ontslagen chef van de veiligheidspolitie, generaal Iwan Serof, was op de ontvangst aanwezig, evenals zijn opvolger, Alexander Sjelepin.

ERIC DE NOORMAN — Het land der witte mannen

47—42 Met een grauw springt een der gemantelde gestalten — de aanvoerder zonder twijfel — op Eric toe. „Wel? Wilt ge nu nog langer volhouden, dat er niet meer van Uw soort hier rondsluipen? Spreek! Waar kunnen wij hen vinden?" Even overweegt Eric open kaart te spelen, maar dan laat hij dit denkbeeld varen. Het is beter, dat ze van Sveins bestaan onkundig blijven. Mochten de bevrijders van het meisje zich ook over hem ontfermd hebben, dan zal de lange Sakser Eric en zijn metgezellen ongetwijfeld te hulp komen. Dus houdt Eric strak vol, dat zij slechts met hun vieren waren. „Waar komt ge dan vandaan", krijt de witgemantelde, „dan zullen wij onze krijgers eens dáár een onderzoek laten instellen want dat gij iets met de verdwijning van de Bruid van de Grote Geest te maken, hebt, is zeker." Eric haalt de schouders op en grijnst: „Wij komen van over zee. Uw krijgers zouden weken over het water moeten reizen, om mijn land to bereiken...... als zij het zouden kunnen vinden". Dit antwoord brengt een diepe stilte te weeg. De aanvoerder treedt schielings achteruit, wenkt zijn mannen en zonder een woord tot hun gevangene te zeggen, begeven zij zich op weg. „We schijnen toch indruk gemaakt hebben", fluistert Eric tot Cendrach. Deze glimlacht raadselacht „Begrijpelijk. Dit zijn de afstammelingen van het volk, dat eeu hier uit Ierland wegtrok!

Zo goed als ik wist van het Land van Belofte ver over zee, zo g weten dezen, die bovendien nog in de oude dracht der Druiden ge ken zijn, van het land hunner herkomst.

Lang zullen we niet gevangenen zijn, vriend Noorman, let op m woorden". Onder het spreken hebben zij een open vlakte temidden wouden bereikt en met een zachte kreet stoot Cendrach de Noorm aan. „Zie toe...... dit moet het Land van Belofte wezen".

En met glinsterende ogen turende naar de grote verstrekte ne zetting in de vallei, mompelt de oude scheepsbouwer ontroerd: waan mij op het Groene Eiland, Een oude Ierse burcht, Ierse men in dit sterke huis. Wij hebben ons doel bereikt Noorman.

Wij zijn gered". Hoezeer de goede Cendrach zich vergist, maar al te spoedig blijken.

„Signo" opnieuw niet verschenen

Spaanse censuur verbiedt blad van Katholieke aktie

Groeiende verwijdering tussen volk en regering belicht

Er zijn maar heel weinig bladen in Spanje, die de moed hebben er een van de officiële afwijkende, door de staat geïnspireerde mening op na te houden. En het is een opmerkelijk verschijnsel dat uit de laatste tijd bij herhaling bladen zijn van zuiver katholiek-principiële oorsprong. Dit feit alleen duidt op een groeiend onbehagen in katholieke intellectuele kringen over de wijze vooral, waarop het huidige regiem zich meent te moeten handhaven.

Over het algemeen heeft katholiek Spanje zijn vertrouwen in de persoon van generaal Franco niet verloren en is men nog steeds bereid hem alle steun te verlenen. Dit vertrouwen is echter niet meer onvoorwaardelijk, zoals het dat was in de eerste tien jaren na de burgeroorlog. Met name is men huiverig geworden voor de steeds weerkerende verbloeming en verzwijging van de waarheid, die dikwijls dicht de leugen nadert en onvermijdelijk lijkt voor een regering die zichzelf het praedicaat van onfeilbaarheid blijft geven. In een poging de werkelijkheid omtrent de Spaanse verhoudingen te onthullen is het populaire blad van de katholieke actie, „Signo", dat zich speciaal tot de jongeren richt, in een jaar tijds tweemaal op de onwrikbare censuur gestoten. Op dit moment is het blad weer twee maanden lang uit de roulatie.

Het vorige jaar heeft generaal Franco aan een Amerikaans katholiek persbureau een interview toegestaan, waarin hij zijn visie op de religieuze situatie in Spanje heeft gegeven. Hij schetste hierin een beeld van het katholieke Spanje, dat door serieuze waarnemers sterk overdreven, te optimistisch en daardoor bezijden de trieste waarheid werd genoemd. De Caudillo moet zich in dat interview meer door zijn wensen en verlangens dan door de harde feiten hebben laten leiden, want hij riep een visioen op van een zeer bewust katholiek levende natie, hetgeen Spanje helaas de laatste jaren niet meer is.

In feite hebben enkele waarnemers zich genoodzaakt gezien de stille geloofsafval in Spanje groter te noemen dan in Frankrijk, dat lange jaren als de meest ontrouwe dochter van de Moederkerk is beschouwd. Het verschijnsel in Spanje is des te triester, omdat afval hier betekent, verval tot een absoluut nihilisme, een volslagen indolentie, daar er onder de huidige omstandigheden niets tegenover kan staan, zelfs geen politieke doctrine die men tot godsdienst zou kunnen verheffen. De Spaanse katholiek verdrinkt gewoon in het moeras van onwetenheid, ongeloof en de voosheid, die tegenwoordig als modernisme wordt aangeduid.

„Signo" heeft indertijd de moed opgebracht de woorden van de Caudillo in twijfel te trekken door de religieuze situatie in Spanje onrustbarend te noemen en te wijzen op de verregaande ontkerstening tengevolge van de bijna algehele onverschilligheid tegenover het geloof onder de arbeidende en boerenbevolking. Op grond hiervan greep de Spaanse censuur onmiddellijk in en liet het betreffende nummer van „Signo" uit de roulatie nemen. Maar men had niet gerekend op de ongekende krachten die in Spanje de laatste jaren de kop op steken en die niet geneigd zijn tot een slaafse gehoorzaamheid aan de onderdrukking van de vrijheid van meningsuiting. De bisschop van Malaga, de bejaarde monseigneur Angel Herrera, inspirator van het gewraakte artikel, wijdde aan hetzelfde onderwerp in vrijwel dezelfde bewoordingen een herderlijke brief, die in alle kerken van zijn diocees werd voorgelezen. En als pamflet bereikte het artikel allen die erin geïnteresseerd waren.

Onder de niet aflatende druk van de katholieke actie herkreeg „Signo" het verschijningsrecht, maar thans bijna een jaar later, is het weer uit de roulatie genomen. De twee laatste nummers van het blad zijn in beslag genomen op het moment dat zij de drukkerij verlieten. De reden voor deze hernieuwde ingreep van de censuur is niet moeilijk te raden. Het blad heeft een aantal beschouwingen gewijd aan de verwijdering die groeit tussen de Spaanse bevolking en de regering.

Er is hier sprake van een bijna openlijke strijd tussen de Katholieke Actie en de regering. En deze zal vele buitenlanders verbazen. Nog te veel wordt immers aangenomen dat op grond van het feit dat de katholieke Kerk staatskerk is, de Spaanse clergé en de regering twee handen op een stuk zijn. Dit is de laatste jaren geenszins het geval, sinds de Spaanse kerkprovincie zich zijn ociale plicht bewust is gaan worden en vele geestelijken zich achter de sociale werker van het eerste uur in Spanje, mgr. Angel Herrera hebben geschaard. Met alle respect wordt deze grijze bisschop van Malaga wel eens de „tegenvoeter" genoemd van de vorig jaar overleden mgr. Segura, van wie men wel zegt dat hij de enige middeleeuwer is die het tot de twintigste eeuw heeft uitgehouden. In Madrid heet mgr. Angel Herrera het „Enfant terrible van de Spaanse clergé". Maar hoe men hem ook noemt, hij is de gangmaker van het katholiek sociaal reveil in Spanje en de inspirator van de Katholieke Actie, die onder zijn leiding steeds toeneemt in kracht en belangrijkheid. Vele geestelijken zoeken de laatste jaren in Spanje naar mogelijkheden en feiten om de buitenwereld te tonen dat Kerk en staat in Spanje geen soort Siamese tweeling zijn, maar op enkele terreinen felle opponenten.

Als voorbereiding op een voorgenomen congres van het Spaanse lekenapostolaat, hebben enkele katholieke leiders een rapport doen samenstellen over de religieuze situatie in Spanje, in het bijzonder over de positie, waarin de staatskerk zich bevindt. De oprechtheid van de samenstellers van dit rapport staat boven elke verdenking, maar desalniettemin heeft de stoot zich genoodzaakt gezien dit congres — met het oog op de behandeling van dit rapport — te verbieden. Na het jongste verschijningsverbod van „Signo", hebben de samenstellers, wegens het uitvallen van hun spreekbuis, dit rapport toegezonden aan een aantal buitenlandse correspondenten, juristen en andere geïnteresseerden.

Hoewel er geruime tijd verstreken is tussen de opstelling ervan blijkt dit rapport niets aan actualiteit te hebben ingeboet. De omvangrijke studie is in mineur gesteld en getuigt van een diepe teleurstelling over de burgeroorlog. Die belangstelling krijgt een verbeten karakter aan het slot waar de ondertekenaars stellen: „Wij bevestigen hiermede onze onwankelbare beslissing om ons te handhaven, om te leven en te sterven buiten dit Spaanse katholicisme, waarvan, naar het ons voorkomt, de antieke en overleefde tradities ten dode zijn opgeschreven" „Vele Spaanse christenen zijn tegen ons en beschuldigen ons aanhangers van het communisme te zijn," zo zegt het rapport, „maar wij kunnen niet anders dan voortgaan met het vragen om een legale derde macht om tezamen met de staat en de bourgeoisie de sociale verantwoordelijkheid te dragen en die vooruitgang te bewerkstelligen, waartoe de protagonisten van onze huidige dagen niet in staat zijn geweest.

(Vervolg naar pagina 5.)

WIE ADVERTEERT — EEN MOORD!

door AGATHA CHRISTIE

„Door welke deur is u binnengekomen?"

„Door de zijdeur. Dan neem je van de oprit [illegible] kortste weg tussen het eendenhok en de kippen[illegible]. Je loopt niet om en maakt bovendien geen [illegible] voeten bij de voordeur. Ik zit zo vaak on[illegible] de modder, begrijpt u?"

„U komt dus altijd op die manier binnen?"

„Ja."

„En de deur zat niet op slot?"

„Neen. 's Zomers staat zij meestal wijd open. In [illegible] tijd is zij dicht, maar niet op slot. Wij lopen [illegible]maal trouwens heel vaak daardoor in en uit. Toen [illegible] binnen was heb ik de sleutel omgedraaid."

„Doet u dat altijd?"

„In de laatste week wel. Het wordt nu al donker [illegible] een uur of zes. Juffrouw Blacklock ging daar[illegible] nog de eenden en kippen opsluiten, maar dan [illegible] ze vaak door de keuken."

„[illegible]s u er heel zeker van, dat u gisteren de zij[illegible] op slot heeft gedaan?"

„[illegible]a, dat weet ik heel positief!"

„Juist, mevrouw. En wat heeft u gedaan toen [illegible] binnen kwam?"

„Ik heb mijn modderschoenen uitgedaan en ben naar boven gegaan, ik heb een bad genomen en me verkleed. Toen ik beneden kwam, merkte ik dat er een partijtje voorbereid werd. Ik had namelijk niets gehoord van die gekke advertentie. Dat vertelden zij mij toen."

„Beschrijft u mij nu eens precies wat er bij die overval gebeurd is, mevrouw Haymes."

„O, alle lichten gingen plotseling uit......" kreeg inspecteur Craddock ten antwoord.

„Waar stond u op dat moment?"

„Bij de schoorsteenmantel. Ik zocht mijn aansteker, die ik daar had neergelegd. Toen het licht uitging giechelde iedereen zo'n beetje. Opeens vloog de deur open en richtte een man zijn zaklantaarn op ons. Hij zwaaide met een revolver en gelastte ons de handen omhoog te steken."

„En deed u dat?"

„Nee, eerlijk gezegd niet. Ik dacht dat het een flauwe grap was en voelde me trouwens wat loom; ik was er te moe voor."

„U had dus eigenlijk het land aan de hele zaak."

„Ja, nogal. Maar toen ging de revolver af. De schoten gaven een geweldige knal en ik schrok me een ongeluk. De zaklantaarn werd rondgedraaid, viel op de grond en ging plotseling uit...... en daarna begon Mitzi als een krankzinnige te gillen. Net een varken, dat gekeeld werd."

„Was het een erg verblindend licht van de zaklantaarn?"

„Neen, niet buitengewoon. Het was een sterke lantaarn. Op een gegeven moment was zij op juffrouw Bunner gericht. Toen zag ze er net uit als een spook...... doodsbleek, met open mond en uitpuilende ogen......"

„De man bewoog zijn lantaarn dus?"

„O ja, hij draaide die in de rondte, de hele kamer door."

„Leek het of hij iemand zocht?"

„Neen, dat geloof ik niet".

„En wat volgde er toen, mevrouw Haymes?"

Phillipa Haymes trok een paar rimpels in haar voorhoofd. „O, een verschrikkelijke consternatie. Edmund Swettenham en Patrick Simmons knipten hun sigarettenaanstekers aan en gingen naar de gang. Wij kwamen allemaal achter hen aan. Iemand heeft toen de deur van de eetkamer opengegooid — daar was het licht blijven branden — en Edmund Swettenham gaf Mitzi een stevige draai om de oren, zodat ze met dat akelige gillen ophield. Toen was alles opeens niet meer zo verschrikkelijk."

„Ofschoon — u zag toen het lijk van de indringer....."

„Ja, dat wel."

„Kende u die man? Had u hem ooit eerder zien?"

„Nee, nooit".

„Heeft u ook een mening omtrent de oorzaak [illegible] zijn dood? Was dat, doordat hij zichzelf bij ong[illegible] geraakt heeft of zou hij zelfmoord hebben geple[illegible] denkt u?"

„Daar heb ik niet het flauwste idee van."

„U heeft hem niet bij zijn allereerste bezoek [illegible] moet?"

„Nee, dat was midden op de morgen, toen ik [illegible] thuis was. Ik werk de hele dag op Dayas Ha[illegible]"

„Dank u, mevrouw Haymes. Nog één vraag. [illegible] u zelf kostbaarheden als juwelen en dergelijke? [illegible]gen, armbanden, iets van die aard?"

Philippa schudde ontkennend. „Mijn trouwring [illegible] een paar broches."

„Voor zover u kunt nagaan waren er dus geen ko[illegible]baarheden in huis?"

„Neen. Ik bedoel, er is wel wat mooi oud zilver[illegible] maar niets buitengewoons."

„Dan dank ik u wel, mevrouw!"

Toen Craddock door de moestuin terugging kw[illegible] hij onverwacht van aangezicht tot aangezicht te[illegible] over een stevig ingeregen, blozende dame te sta[illegible]

„Goedenmorgen," begon deze tamelijk vijand[illegible] „Wat komt u hier doen?"

„Mevrouw Lucas, ik ben de inspecteur van [illegible] recherche Craddock."

„O, is u dat. Neem me niet kwalijk. Ik houd [illegible] niet van, dat vreemdelingen door mijn tuin lop[illegible] die de tuinlui van hun werk afhouden. Maar ik [illegible] grijp best, dat uw plicht u hier brengt."

„Zo is het ook."

„Als ik vragen mag, verwacht u nog herhaling [illegible] van zo'n geval als zich gisteren heeft afgespeeld [illegible] juffrouw Blacklock? Is het een bende, denkt u?"

„Wij hebben de overtuiging gekregen, mevrou[illegible] Lucas, dat het niet het werk van een bende mo[illegible] zijn geweest."

„Wat zijn er anders een roofpartijen tegenwoo[illegible]dig! De politie mocht er heus wel eens wat me[illegible] achterheen zitten." Hierop gaf Craddock geen an[illegible] woord.

(Wordt vervolgd)

Zeer groot was de belangstelling te Noord voor het congres. Vele honderden vulden de overdekte speelplaats. Men vond er jong en oud bijeen in gemeenschappelijke aandacht voor hetgeen er geboden werd.

Vooral in buitendistrikten is belangstelling voor Maria-Congres zeer groot

Oranjestad. — Tot dusver kan het organiserend comité van het Arubaanse Maria Congres tevreden zijn over de belangstelling, welke voor de besprekingen die overal op het eiland worden gehouden wordt getoond.

De enige uitzondering vormt de bijeenkomst, welke op de openingsavond in het Tharciciuscollege te Oranjestad gehouden zou worden voor engelssprekenden. In verband met een gebrek aan belangstelling kon deze bijeenkomst geen doorgang vinden.

Daar staan dan achter direkt naast de bijeenkomsten die in de buitendistrikten werden gehouden, te Noord, Santa Cruz en Paradera, waar vele honderden bijeen kwamen en men met zeer grote aandacht de byzonder interessante lezingen volgde.

Op de overdekte speelplaats van de St. Annaschool te Noord sprak mevrouw Laura Wernet, na een korte inleiding door de Z.E. Pastoor Anink.

Vervolgens werd, onder leiding van de zusters een toneelspel opgevoerd en wel het Bernadette spel dat door de heer E. van der Biezen uit het Engels in het papiaments werd vertaald. De jongens en meisjes die het ten tonele voerden hadden een zware taak, maar wisten zich hiervan op bewonderenswaardige wijze te kwijten.

Na het toneelspel sprak de Z. E Pater Ellis, kapelaan te Pietermaai, Curaçao.

De eerwaarde spreker wekte op tot het voortdurend blijven betonen van byzondere dankbaarheid en liefde tot Maria. Tot besluit van de drukbezochte bijeenkomst werd door alle aanwezigen het Lourdeslied gezongen en bracht een koor van jongens en meisjes het Ave Maria. Vermelding dient de gevoelvolle wijze waarop de heer en mevrouw Hasselaar van de muziekschool op piano en fluit de verschillende nummers begeleidden.

Een even stichtelijke bijeenkomst vond plaats te Santa Cruz, waar vele honderden bijeenkwamen in het clubgebouw van de parochie. Hier spraken de z.E. Pater Römer en de heer Carlos Juliao. Een muzikaal intermezzo werd verzorgd door een meisjeskoor van Santa Cruz onder leiding van mejuffrouw N. Vrolijk.

De bijeenkomst welke te Sint Nicolaas werd gehouden in de Don Boscoclub werd helaas minder druk bezocht. Mogelijk dat de nederlands sprekende gemeente daar te klein is Toch kon men de vergadering laten doorgaan en spraken pater van der Seys en rechter mr. van Gent.

Gisteravond was er een zeer druk bezochte bijeenkomst te Paradera. Naar schatting kwamen op de speelplaats van de Martinusschool een zeshonderdtal parochianen bijeen om er te luisteren naar Pater W. Ellis en dr. S. Boekhoudt. Er was een muzikaal intermezzo van een meisjeskoor onder leiding van de heer J. Koppelmans.

In Oranjestad was er voor de kleine spaans sprekende kolonie een bijeenkomst in het Tharciciuscollege. Pater dr. Römer en de heer S. J A. de Lima wisten hun gehoor, dat uit ruim vijftig personen bestond byzonder te boeien. De Trupialen luisterden de hulde op met muziek.

Er waren gisteravond verder twee bijeenkomsten voor de rijpere jeugd. Een te Oranjestad in het Maria College, waar Pater C. Mauws en de heer Sprockel spraken en in de Don Boscoclub te Sint Nicolaas. Beide bijeenkomsten werden zeer succesvol. De jeugdige luisteraars, bij elke gelegenheid ongeveer een 150 jongens en meisjes luisterden geboeid en aandachtig en toonden zich na afloop op eigen, spontane wijze zeer dankbaar voor deze bijeenkomsten.

Voor vanavond staan nu de volgende bijeenkomsten op het programma:

In het Papiaments: Tharciciuscollege te Oranjestad, 8 uur, Pater dr. A. Römer en de heer H. Booi met zang van de Trupialen.

In het nederlands: Maria College te Oranjestad, 8.30 uur. Pater Erkamp en mr. van Gent. Met muziek van de Eucharistische Kruistocht en Juventud Cristian.

SAVANETA: 7 uur op de overdekte speelplaats in het Papiaments. Dr Römer en de heer C. Juliao, met zang van een meisjeskoor.

Een scène uit het Lourdes-spel, dat te Noord door een schare van jongens en meisjes ten tonele werd gevoerd, als onderdeel van de bijeenkomst van het Maria Congres.

St. Thomas kampioen Volleyballtoernooi

Oranjestad. — Het team van St Thomas heeft het volleyball-toernooi gewonnen, dat door de St Thomasbond werd georganiseerd en wel door het winnen van een beslissingswedstrijd tegen de Huishoudschool. De uitslag van deze wedstrijd was 0—2 (13—15 en 5—15).

Uitslagen van de halve finales waren als volgt: Huishoudschool verslaat Abraham de Veer met 3—0; St Thomas verslaat Mariniers met 3—0 en Abraham de Veer verliest van Lucule met 1—2.

De eindstand voor de beslissingswedstrijd was:

	gesp.	gew.
St Thomas	12	9
Huishoudschool (Noord)	12	9
Lucule	12	8
Abraham de Veer	12	3
Mariniers	12	1

De campagne tegen de „anti-partij"-groep in Rusland

Moskou. — De campagne tegen de „anti-partij"-groep neemt in de Sovjet-Unie ruimere afmetingen aan en de zelfkritiek van Boelganin tijdens de jongste bijeenkomst van het centrale comité der partij wordt „onbevredigend", „onoprecht" en daarom „onbegrijpelijk" geoordeeld Bovendien wordt Boelganin ervan beschuldigd te hebben gehandeld „te kwader trouw", en niet omdat hij zich eenvoudig had laten misleiden omtrent de betekenis van de aktiviteiten van de anti-partij groep

Tenslotte wordt Boelganin verweten willens en wetens deel te hebben uitgemaakt van de anti-partij groep nog vóór het bekende plenum van juni 1957, tijdens hetwelk de aktiviteit van deze groep aan de kaak werden gesteld.

Onthoudt H. Stoel erkenning aan Poolse ballingen?

De ambassadeur van de Poolse regering in ballingschap bij de Heilige Stoel, Casimir Papee, en de gezant van Litauen, Stanislav Girdvainis, die voor de oorlog waren benoemd en tot dusver door het Vaticaan werden erkend, komen niet meer voor op de lijst van diplomaten die uitgenodigd zijn om nieuwe geloofsbrieven aan paus Johannes XXIII te overhandigen.

In officiële Vaticaanse kringen neemt men volgens Reuter aan, dat kardinaal Wyszinski, de primaat van Polen die tijdens en na de verkiezing van de nieuwe Paus in Rome was, er bij het Vaticaan op aan heeft gedrongen de ambassadeur van de Poolse regering in ballingschap niet meer te erkennen, teneinde grotere godsdienstvrijheid te verkrijgen voor de Poolse katholieken.

In deze kringen zegt men dat het „volkomen voorbarig" is te spreken over de mogelijkheid van het aanknopen van diplomatieke betrekkingen tussen Polen en het Vaticaan.

Sovjet-Unie waarschuwt PERZIE

Teheran. — Van gezaghebbende zijde wordt vernomen, dat de regering van de Sovjet-Unie gisteren aan Perzië een nieuwe waarschuwing heeft gericht tegen het eventuele sluiten van een militair akkoord tussen dit land en de Verenigde Staten.

De Russische démarche zou „krachtig" zijn gesteld, zo verklaarde men, maar over de juiste strekking van de inhoud is tot nu toe niets bekend.

Spaanse censuur....

(Vervolg van pag. 4)

De meest bedroefde toon uiten de samenstellers van dit rapport als zij spreken over de ontwikkeling na de burgeroorlog. Zij schrijven dat zij gedurende deze strijd in de verdediging van het christendom en de menselijke waardigheid de kracht hebben gevonden voor de grootst mogelijke opofferingen. Zij noemen het echter een enorme kinderachtigheid te menen dat in het vuur van het enthousiasme de kleinburgerlijkheid in Spanje zou zijn verteerd tot as. Voor de burgeroorlog vormde de Spaanse bourgeoisie een bescheiden en in zekere mate zelfs beschaamde groep. Maar die groep is uit de oorlog te voorschijn gekomen als een sterke, onbeschaamde en zelfs kapitalistische bourgeoisie, die volhardt in een egoïstische mentaliteit. En in feite is die bourgeoisie het grootste obstakel tot een sociale hervorming van Spanje. Dit is het trieste gevolg van een strijd die aan een zijde althans met groot idealisme gestreden is. Met droefheid stelt men dat de versterking van een op eigenbelang ingestelde bourgeoisie — zo schijnt het thans — het sociale succes van de burgeroorlog is geweest.

Tot de ondertekenaars van dit manifest behoren zeven vooraanstaande geestelijken, twee advocaten en twee militante werkers van de katholieke actie. Om te voorkomen dat de in dit rapport vervatte mededelingen in het openbaar besproken zouden worden, heeft de regering het zekere voor het onzekere genomen en het congres van het lekenapostolaat verboden.

Een opmerkelijk feit is intussen dat, ongeveer gelijktijdig met het verbieden van „Signo", generaal Franco monseigneur Angel Herrera in een particuliere audiëntie heeft ontvangen. Wat er bij die gelegenheid is besproken, is niet bekend geworden. Men kan er slechts naar gissen!

Toename in scheepvaartverkeer handhaafd zich

Oranjestad. — De toename, welke nu al maandenlang valt waar te nemen in de omvang van het scheepvaartverkeer bleef zich ook in december voortzetten. In totaal liepen in december 1958: 297 schepen de Arubaanse havens aan. Deze schepen hadden een totaal BRT vermogen van 3.124.311. In december 1957 was dit 243 schepen met 2.347.432 BRT. Van deze totalen waren er 208 tankschepen (172) met 2.701.783 BRT (2.070.119 BRT.).

„Toontje" ten tonele

Oranjestad. — Ter voorkoming van misverstanden in verband met vorige publikaties verwijzen wij voor bijzonderheden terzake de toneelvoorstelling „Toontje heeft een paard getekend", naar de advertentie, welke eergisteren in ons blad verscheen. De opvoeringen vinden plaats op zaterdag 17 en zaterdag 27 januari as. Vandaag begon bij de gebroeders De Wit de voorverkoop van kaarten en het plaats bespreken.

GROTEWOHL uit Cairo vertrokken

Caïro. — De premier van de Oostduitse Volksrepubliek, Otto Grotewohl, is per vliegtuig uit Caïro naar Damascus vertrokken voor het tweede deel van zijn reis door het Midden-Oosten en Azië.

Grotewohl heeft dinsdag een onderhoud van drie uur met president Nasser gehad.

Tot op heden was Oost-Duitsland in Egypte alleen maar door een handelsmissie vertegenwoordigd. In goedingelichte kringen meent men te weten, dat Grotewohl aangedrongen heeft op volledige erkenning van het Oostduitse régime, doch dat Nasser niet verder wilde gaan dan de uitwisseling van consulaten, zulks met het oog op West-Duitsland, dat altijd verklaard heeft geen diplomatieke betrekkingen te willen onderhouden met een land, dat Oost-Duitsland erkent.

In Westelijke diplomatieke kringen in Caïro verklaarde men woensdag, dat de uitwisseling van consulaten geen diplomatieke erkenning inhoudt. Een dergelijke regeling is ook tussen Oost-Duitsland en Finland getroffen.

Mexico protesteert bij regering van Guatemala

Mexico. — Mexico heeft bij Guatemala geprotesteerd tegen beschieting van Mexicaanse vissersboten door vliegtuigen van Guatemala op 31 december. Bij die aanval zijn drie Mexicaanse vissers om het leven gekomen en 14 gewond. De Mexicaanse regering eist schade vergoeding.

Guatemala heeft onlangs verklaard, dat vreemde vissersschepen die in de territoriale wateren van Guatemala vissen, beshoten zullen worden. Volgens Mexico deed het incident van 31 december zich binnen Mexicaanse territoriale wateren voor.

DE CENTRAAL-AMERIKAANSE SPELEN

NEDERL. ANTILLEN boeken denderende voetbalzege, doch lijden grote BASEBALL-NEDERLAAG

Antilliaanse volleyball-teams en tennissers boekten geen successen

Caracas. — Op de eerste dag van de Centraalamerikaanse Spelen bereikten de Nederlandse Antillen de volgende resultaten:

Voetbal

De Nederlands Antilliaanse voetbalploeg wist een zege van 15—0 te behalen op de Portorikaanse ploeg, die in alle onderdelen de mindere was van de Antilliaanse.

Bij de rust was de stand reeds 5—0 en in het tweede gedeelte van deze „wedstrijd" scoorden de Antillen nog tienmaal zonder dat Puerto Rico er aan te pas kwam.

Baseball

De Antilliaanse baseball-ploeg was verre de mindere van Venezuela en verloor met de score van 2—21. Charles Ponson startte deze wedstrijd voor de Antillen, doch moest reeds in de eerste inning vervangen worden door Angela, nadat Ponson vier hits en vier runs had toegestaan. De Ned. Antillen beginnen in deze ontmoeting niet minder dan negen „errors".

Venezuela had 21 hits, terwijl de Antillen slechts 4 sloegen.

Venezuela is favoriet om de baseball-titel te winnen op deze Spelen. De twee grote konkurrenten, Cuba en de Dominikaanse Republiek, doen namelijk niet mee. Wat baseball betreft, heeft Venezuela alleen met Mexico en Puerto Rico rekening te houden.

Volleyball

De Antilliaanse damesploeg verloor in drie sets (7—15, 15—17 en 8—15) van Venezuela. Vooral in de eerste en derde set waren de Venezolaanse dames sneller en meer in het initiatief.

De Antilliaanse herenploeg zag evenmin kans om te zegevieren. Van Mexico werd verloren. De sets verliepen als volgt: 5—15, 8—15 en 9—15.

Tennis

Ook de Antilliaanse tennisspelers boekten geen suksessen. Janny Brokke verloor in drie sets (0—6, 0—6 en 6—8) van de Venezolaan Manuel Prieto.

Ruben Flores werd in vier sets (6—8, 3—6, 7—5 en 4—6) door Charles Hitt (Puerto Rico) verslagen.

In het tennistoernooi verloor de Antilliaan Bakhuis vanmorgen met 6-0, 6-1, 6-0 van de Mexicaan Antonio Palafox.

Atletiek

De 10.000 meter leverde een gouden medaille op voor de Mexicaan Josafat Hernandez, die zegevierde in de tijd van 32 min., 50.8 sec. (nieuw Middenamerikaans rekord). Het oude rekord stond sedert 1954 met 32 min. 59.4 sec. op naam van zijn landgenoot Oruz Serrano.

Bij het diskuswerpen dames was de eerste plaats voor Lili Schluter (Mexico). Zij kwam tot een afstand van 40.79 meter, een nieuw Middenamerikaans rekord. De tweede plaats was voor haar landgenote Ivonne Rojano met 37.19 meter.

Aruba verontwaardigd over achterstelling te CARACAS

Oranjestad. — Grote verontwaardiging heerst op Aruba wegens een zekere achterstelling van de Arubaanse belangen tijdens de Centraal Amerikaanse en Caraïbische spelen te Caracas. Men ziet die achterstelling in tal van feiten, als het spelen van het Curaçaose lied „Nos Tera", als „Nationaal volkslied" en verder in het feit dat de grote Venezolaanse kranten en radiostations het Antilliaanse voetbal team aankondigen als „Curaçaose team".

In verband met een en ander kwam het ASU bestuur in spoedvergadering in Trocadero bijeen en besloot daar verschillende protesttelegrammen te verzenden.

Die gingen naar dr. Julio Bustamente, de president van het organiserend comité van de spelen te Caracas, naar de vertegenwoordiger der Arubaanse spelers te Caracas, de heer Eddy Muller en naar de Venezolaanse persvereniging.

In dit telegram werd onder meer gezegd, dat men op Aruba zo verontwaardigd is over een en ander, dat er zelfs stemmen opgaan om de Arubaanse spelers terug te roepen.

Verder werd door de ASU aan het bestuurscollege verzocht ook de Gouverneur te benaderen en te verzoeken de nodige stappen te nemen om correkties aan te brengen.

Van de Voorlichtingsdienst vernemen wij dat ook deze instantie zich met Caracas in verbinding stelde om op de gemaakte fouten te wijzen.

Op blote voeten

De Zweedse voetbalclub Malmö heeft zich in het Surinaamse dorp Santrigon met 2-0 laten verslaan door een ploeg van op blote voeten spelende inheemsen. Deze wedstrijd stond niet op het programma van de Zweden, maar toen zij na een riviertochtje in Santrigon arriveerden, wilden de inheemsen graag hun kracht meten met de bezoekers. Malmö deed kalm aan en werd verslagen. De inheemsen waren dol gelukkig met hun overwinning en richtten een groot feest aan.

Ons Sportpaleis

El Nacional van gisteren weet te melden, dat Curaçao de Kampioenen en Subkampioenen van de Centraalamerikaanse Spelen zal uitnodigen bij de inauguratie van het overdekte sportstadion. Men weet zelfs te vertellen, dat dit binnen twee maanden zal gebeuren. De verslaggever verklaart deze onzin gehoord te hebben uit de mond van Guillermo Rosario. Volgens hem, aldus El Nacional, hebben de sportautoriteiten op Curaçao het plan tot deze uitnodigingen opgevat om aldus een ware „sportcarnaval" te organiseren. „Daarmee wil ik zeggen, dat wij de kampioenen en subkampioenen van schermen, basketball, volleyball, gewichtheffen, boksen en worstelen zullen uitnodigen."

Het is alleen maar zo jammer, dat er hier van het tot stand komen van een overdekt sportstadion binnen twee maanden ongeveer nog helemaal niets bekend is...

ABE, de grootmeester

Utrecht. — De fotografen groepeerden zich na rust van de wedstrijd Sportclub Enschedé — D.O.S. als aasgieren rondom het doel van Frans de Munck. Het was een kans, die ze slechts zelden krijgen: twee internationals in een dramatisch moment. Abe Lenstra zou een strafschop gaan nemen, toen de stand reeds 1—2 voor Enschedé was. Het kon een keerpunt worden, want DOS was juist bezig de kleine achterstand weg te werken. Okhuysen, de back van DOS, stond er beteuterd bij te kijken. Hij had immers dat listige boogballetje van Abe, dat een doelpunt zou zijn geworden, juist onder de lat met de handen weggegraaid. De massa concentreerde zich op dat stukje voetbaldramatiek. Abe was glorieus. Hij nam nauwelijks een aanloop, maakte een schijnbeweging, waardoor De Munck naar links werd getrokken, en plaatste toen het zachte balletje in de rechterhoek. De Munck leek een karikatuur. Grootmeester Abe had zijn kunstjes weer eens laten zien.

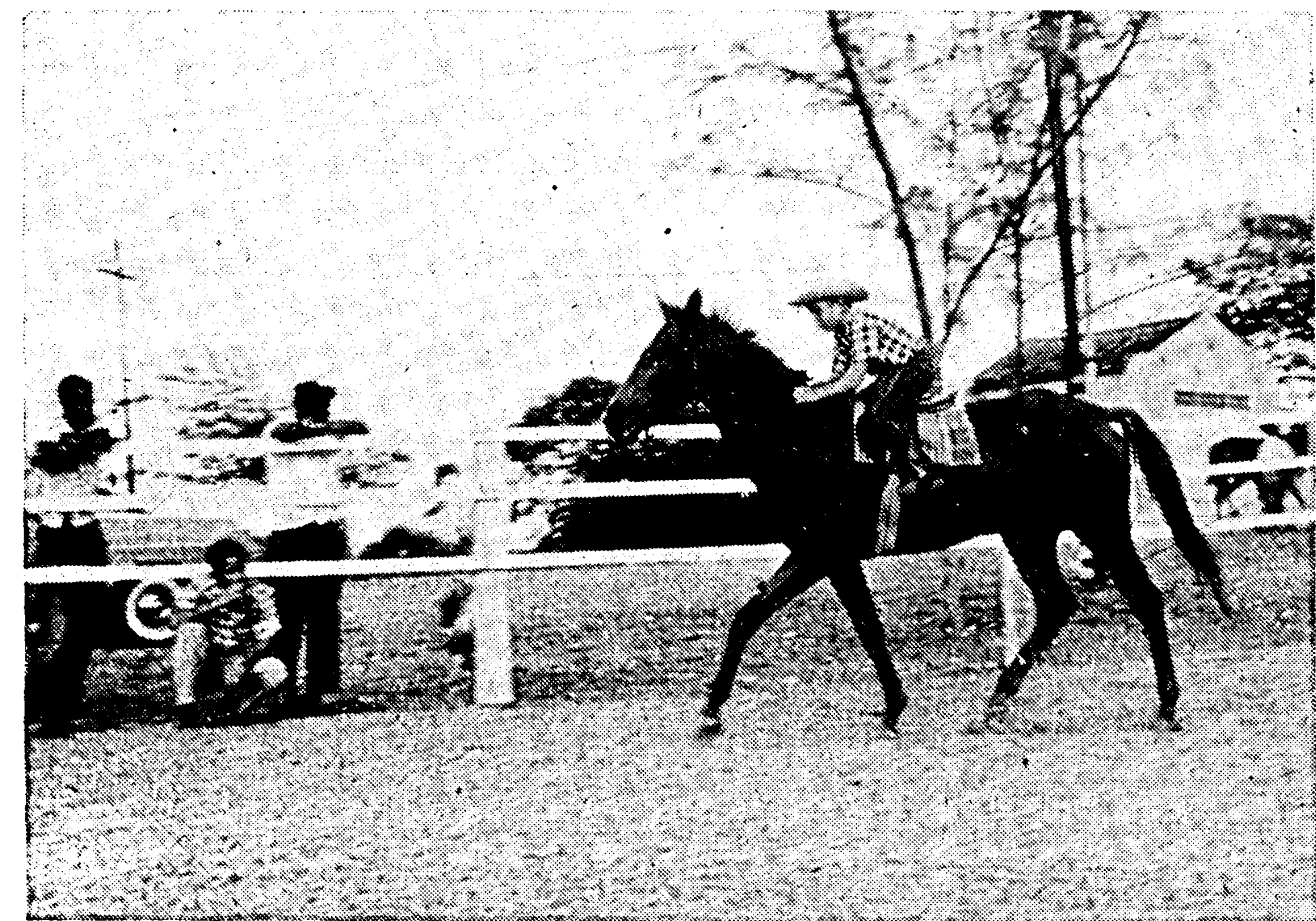
BOKSNIEUWS

Caracas. — Op 23 januari as. vindt te Caracas het gevocht plaats tussen de ex-kampioen vedergewicht Willy Pep en de Venezolaan Sonney Leon. Het zal de eerste wedstrijd zijn van Willy Pep, nadat hij door Hogan Kid Bassey, de wereldkampioen, knock-out werd geslagen.

Chicago. — Een zeer belangrijke zege boekte Bobby Boyd gisteravond in zijn wedstrijd tegen Holly Mims, vierde op de wereldranglijst. Na bijna reeds in de eerste ronde knockout te zijn gegaan, herstelde Boyd zich prachtig en wist een kleine, doch verdiende puntenzege te scoren.

Recente opstand eiste 280 doden in BEIROET

Beiroet. — Alleen in Beiroet heeft de recente opstand in Libanon 280 doden, 450 gewonden en voor 50 miljoen Libanese pond materiële schade gekost. Dit blijkt uit de documenten, die tot dusver zijn voorgelegd aan de officiële instelling, die zich bezig houdt met de eisen van schadevergoeding van de zijde van de slachtoffers der ongeregeldheden.

Naast Chobolobo heeft de heer Monte een nieuwe manège geopend. Op deze paardenrijschool, die men bij gebleken belangstelling behoorlijk hoopt uit te breiden, kan men zich opgeven voor rijlessen. De Venezolaanse veteranen-Jockey Rafael Peraza Arias is belast met de leiding.

Elke middag bestaat er gelegenheid tot het nemen van lessen, waarvoor zeventien volbloed paarden en nog acht andere ter beschikking zijn. Vooral voor jongens is er hier een prachtkans tot een gezonde ontspanning. Men kan op de foto zien hoe de negenjarige Tony van de Brink zich vermaakt op een volbloed hengst.

Feijenoord — D.O.S. 4—1. De keeper van DOS, De Munck, wordt hier voor de vierde maal gepasseerd. Rechtsbuiten Schouten van Feijenoord (rechts) scoorde dit doelpunt.

Eerste president van de 5e Franse Republiek

DE GAULLE op het Elysée geïnstalleerd

Parijs. — Generaal De Gaulle is op het Elysee geinstalleerd als eerste president van de vijfde Franse republiek.

De aftredende president Coty hield een rede waarin hij o.m. zei dat de eerste Fransman van dit ogenblik at de eerste in Frankrijk is.

Voor Coty het woord voerde, riep Rene Cassin, voorzitter van de voorlopige constitutionele commissie, De Gaulle officieel uit tot president van de Franse gemeenschap. De Gaulle luisterde zichtbaar bewogen toe.

Generaal Cathoux, Groot-kanselier in de orde van het legioen van eer, overhandigde De Gaulle de halsketen van de orde en benoemde de generaal tot grootmeester van de orde.

De Gaulle, die daarna het woord voerde, verklaarde dat de vernieuwde instellingen van de republiek en de Franse gemeenschap in werking treden op hetzelfde ogenblik dat deze plechtigheid gehouden wordt. Hij legde vervolgens grote nadruk op de betekenis van de nieuwe banden tussen het Franse moederland en de Afrikaanse statenleden van de Franse gemeenschap. **En in deze gemeenschap is voor het Algerie van morgen, gepacificeerd en ongevormd een plaats gereserveerd, aldus De Gaulle.**

—x—

Algiers. — Vier personen zijn deze dagen zwaar gewond door het ontploffen van twee krachtige bommen in het centrum van Tiaret in West-Algerie.

Bern. — In de Zwitserse Alpen bij de Simplonpas is. Een echtpaar uit beieren door een lawine om het leven gekomen.

Ned. Nieuw Guinea op kaarten van Indonesie als Indonesisch gebied aangemerkt

Djakarta. — De Indonesische regering heeft een commissie ingesteld, die aardrijkskundige kaarten moet ontwerpen, waarop alle natuurlijke hulpbronnen van Indonesië moeten voorkomen. **Nederlands Nieuw-Guinea wordt in de kaarten van Indonesië, die op last van de overheid worden ontworpen, als Indonesisch gebied aangemerkt.**

Amerika heeft hoog bezoek...

(Vervolg van pag. 1)

Washington de weg komt banen voor een bezoek van Khrocsjtsjev zelf. Misschien is de Russische premier wel geïnteresseerd in een gesprek met Eisenhower, en mogelijk is hij bereid om daarvoor naar Washington te komen, zoals hij indertijd ook naar Londen gekomen is. Maar dan zou Khrocsjtsjev toch eerst door de Amerikaanse regering moeten worden uitgenodigd, en er zijn op het ogenblik geen aanwijzingen voor een dergelijke invitatie. Noch Republikeinse noch Democratische leiders hebben in het openbaar de wenselijkheid van een bezoek van Khrocsjtsjev aan Eisenhower betoogd, maar dat neemt niet weg, dat de kwestie in de Amerikaanse pers wel aan de orde gesteld is. Een officiële Amerikaanse uitnodiging aan Khrocsjtsjev zou het Amerikaanse volk in de waan kunnen brengen, dat de Russische machthebber niet zo'n gevaarlijk man is, als door Washington steeds is gesuggereerd. Maar sommige Amerikaanse commentators zien in een ontmoeting tussen Eisenhower en Khrocsjtsjev een mogelijkheid om de internationale spanningen te doen verminderen. Overigens heeft het recente Russische „ultimatum" met betrekking tot West-Berlijn de kwestie van een top-gesprek weer actueel doen worden. Amerika's bondgenoten koesteren weinig sympathie voor het denkbeeld van Amerikaans-Russische onderhandelingen over Berlijn of welk ander groot internationaal probleem dan ook, al beseffen zij dat de V.S. en de Sovjet-Unie de wereldpolitiek domineren. Aan Westerse zijde zouden althans Engeland en Frankrijk een eventuele topconferentie mee willen doen. Als Mikoyan nu niet een bilateraal gesprek tussen Eisenhower en Khrocsjtsjev probeert voor te bereiden, zou hij in Washington kunnen informeren of de Amerikanen tot een topconferentie met vier of meer deelnemers bereid zijn.

Naar de doeleinden van Mikoyans bezoek aan de V.S. kunnen wij slechts gissen, maar dat het een belangrijk bezoek is, kan men veilig vaststellen.

Indonesische minister over de „materiële uitdaging van Nederland"

Djakarta. — De Indonesische minister van voorlichting, Sudibjo, heeft te Djakarta gezegd, dat de „materiële" uitdaging van Nederland met betrekking tot West-Irian beantwoord moet worden met mobilisatie van het gehele nationale potentieel.

Wij verwachten van de Nederlanders, dat zij niet zullen spelen met de gevoelens van het Indonesische volk, dat de conferenties tussen Nederland en Australië over de kwestie „West-Irian" heeft opgevat als een uitdaging, aldus Sudibjo. De minister zeide verder, dat de versterkingen voor de Nederlandse troepen, die naar het omstreden gebied gezonden worden, een uitdaging aan Indonesië betekenen. Voor de veelste keer begrijpen de Nederlandse soldaten niet waarom zij naar West-Irian worden gezonden. Zij beseffen niet, dat zij het werktuig zijn geworden van reaktionaire groeperingen in Nederland, aldus Sudibjo.

Hoela-hoep aanleiding tot aanval van Radio Peking op Joegoslavische pers

Peking. — Radio-Peking heeft zonder heftigheid de Joegoslavische pers aangevallen in verband met de publiciteitscampagne, die laatstgenoemde voert ten gunste van de walgende Hoela-hoep-rage".

Radio-Peking schrijft deze aanval ring tot de hoela-hoep toe aan „zinnelijkheid en platheid", die voortvloeit uit de moedwillige politiek van kapitalistische landen om „het volk te verlagen".

Ajax — A.D.O. 3—3. Snoeks scoort Ajax' tweede doelpunt. Linkshalf Ja... probeert de gepasseerde doelman Van Oostrom nog te helpen, maar w... eveneens verslagen.